

Timp de trei săptămâni,

Învățământul a fost în moarte clinică

Învățământul românesc a stat pentru aproximativ o lună pe un butoi cu pulbere gata să explodeze. Timp de trei săptămâni, în majoritatea unităților de învățământ nu s-au făcut cursuri. În plus, 12 profesori au ales să intre în greva foamei. Pe toată perioada grevei, atât în București, cât și în alte orașe, s-au organizat zeci de mitinguri și marșuri de protest. După mai multe negocieri cu echipa guvernamentală, reprezentanții profesorilor au obținut o creștere salarială de 11,83% pentru anul 2006. Președintele Băsescu a fost obligat să intervină de două ori pentru a media discuțiile între cele două părți. **Paginile 8-9**

Protestele dascălilor s-au finalizat cu două mari reușite: 5% din PIB pentru învățământ și menținerea titularizării

Victoria profesorilor!

pag. 3

Elevii români, mediocri pe plan internațional

pag. 12

EDITORIAL

Ce am câștigat?

Cătălin Croitoru

După ce timp de trei săptămâni „specialiștii” în ale educației și sindicalismului ne încurajau „la greu”: „nu vă lăsați”, „până în pânzele albe”, „până la capăt”, acum, după încheierea grevei și semnarea Acordului cu Guvernul, tot ei fac evaluări docte: „profesorii au câștigat cât au băgat”, „nu s-a câștigat nimic”, „grevă degeaba”.

pag. 2

FINANCIAR

Noua grilă de salarizare

Profesorii vor câștiga în medie 120 RON în plus

Salariile cadrelor didactice vor crește anul viitor în funcție de performanță și de anii petrecuți în învățământ.

pag. 4

DEZBATERE

Descentralizarea învățământului – necesitate sau moff?

Comentariu de
Ilie Dogaru

pag. 5

CIFRA LUNII

11,83%

în plus la salariu

După lungi negocieri, Guvernul a acceptat ca, pe lângă cele 5 procente alocate Învățământului, să acorde și profesorilor o majorare salarială mai mare decât inflația prognozată pentru anul viitor.

EDITORIAL

Motto:
Ne place, nu ne place
Tot o notăm în pripă:
Înțelepciunea tace,
Dar ignoranța... țipă!

Cătălin Croitoru

Ce am câștigat?

După ce timp de trei săptămâni „specialiștii” în ale educației și sindicalismului ne incurajau „la greu”: „nu vă lăsați”, „până în pânzele albe”, „până la capăt”, acum, după încheierea grevei și semnarea Acordului cu guvernul, tot ei fac evaluări docte: „profesorii au câștigat cât au băgat”, „nu s-a câștigat nimic”, „grevă degeaba”. Este adevărat că mult mai avantajos este să fii pe post de observator și critic „imparțial” sau cum spune înțeleptul: „nu este totuna să fii în tribune sau să fii în arenă față în față cu taurul”.

Cei ce au stat în arenă, adică peste 300.000 de salariați din învățământ ce s-au sacrificat pentru binele general al sistemului educațional, chiar cu riscul scoaterii lor în afara legii, pot spune acum că demersul lor nu a fost degeaba. Acțiunea profesorilor a avut un enorm câștig, cu efecte atât imediate cât și pe termen mediu și lung, prin provocarea celei mai ample dezbateri cu privire la starea învățământului românesc din ultimii 16 ani, dezbateri ce a antrenat, practic, întreaga populație.

Primul efect, imediat, a fost schimbarea atitudinii guvernului cu privire la alocația bugetară pentru educație, aceasta fiind majorată, pe parcursul negocierilor, pentru 2006, la 5% din PIB.

Pe termen mediu, federațiile reprezentative vor participa la elaborarea unei noi legi a salarizării în învățământ care să aducă un sistem de salarizare motivant atât prin valoarea salariilor, dar, mai ales, prin recompensarea corespunzătoare atât a evoluției profesionale de tip carieră (vechime, grade didactice, studii, activitate științifică etc.), cât și a unei componente variabile determinată de performanța didactică care să individualizeze recompensa salarială.

Nu în ultimul rând trebuie menționată și majorarea salarială pentru 2006 care, deși este departe de așteptările noastre, va conduce la o creștere reală a salariilor (peste rata inflației cu aproximativ 4,5%), dar, din păcate, nu va realiza promisa reparație meritată de salariații din educație.

Desigur lupta nu este terminată și prevederea din Acord cu privire la evaluarea lui la 1 iunie 2006 ne va da ocazia reluării conflictului, dacă va fi necesar. Oricum, un alt câștig este că, de acum, orice guvernare știe că nu-și mai poate permite să se joace cu profesorii.

Federația Educației Naționale continuă în acest moment lupta, în interesul tuturor salariaților, în justiție, unde cere obligarea Guvernului la respectarea Programului de guvernare în conformitate cu prevederile Legii 115/1999.

Ca lider sindical, mă simt responsabil de tot ce s-a întâmplat pe parcursul acestei acțiuni, precum și de ceea ce se întâmplă cu învățământul românesc. Mulțumesc pe această cale elevilor, studenților și părinților care, în marea lor majoritate, au înțeles că lupta noastră va aduce schimbări în bine pentru fiecare dintre ei și pot spune acum că marii câștigători ei sunt. 1,1% din PIB suplimentar pentru infrastructură, dotări școlare și didactice, programe de reformă, vor fi fonduri ce, cu siguranță, vor apropia școlile și universitățile noastre de standardele europene.

Mulțumesc în același timp tuturor colegilor din media care prin demersul lor jurnalistic sincer și nepărtinitor au dat șansă luptei noastre.

O mulțumire specială o adresez celor 300.000 de salariați greviști care au înțeles să dea o lecție de solidaritate și conștiință civică unei întregi clase politice care nu are nevoie de o națiune educată, pentru că asta le-ar pune în pericol privilegiile. Mă aplec cu recunoștință în fața celor ce au făcut supremul protest al grevei foamei, începând cu colegul nostru Oliviu Vlădulescu și care, prin gestul lor, au apropiat ziua victoriei. Dascălii au realizat marea victorie a recâștigării demnității lor ca cea mai conștientă, responsabilă și bine organizată categorie socio-profesională.

ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

Bani pentru școli

Executivul a aprobat finanțarea cu 2,1 milioane de lei noi, din bugetul Ministerului Educației și Cercetării, pentru construcția, consolidarea sau reabilitarea de școli și licee. Bani vor fi folosiți pentru construcția a cinci școli și două licee în județele Călărași, Cluj, Covasna, Hunedoara, Maramureș și Olt. De asemenea, vor fi reabilitate sau consolidate alte 11 școli și licee din Alba, Buzău, Călărași, Cluj, Gorj, Iași, Prahova, Suceava, Vaslui și București.

S-a numit conducerea interimară a ARACIS

Mihai Korka, profesor universitar doctor la Academia de Studii Economice din București, a fost numit președinte interimar al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) până la organizarea concursului, dar nu mai târziu de 20 ianuarie 2006. Vicepreședinte interimar al ARACIS a fost desemnat domnul Radu Toma, profesor universitar doctor la Universitatea București. De asemenea, au fost aleși ceilalți membri ai Consiliului interimar. Pe perioada interimatului, Consiliul trebuie printre altele să elaboreze metodologia de evaluare externă, standardele de referință și listele de indicatori de performanță, să scoată la concurs posturile din organigrama aparatului tehnic ARACIS și să constituie propriul registru de evaluatori pentru activitățile de acreditare și de evaluare a calității în învățământul superior.

Încă o agenție

Guvernul a aprobat înființarea Agenției Naționale pentru Calificările din Învățământul Superior și Mediul Economic și Social (ACPART), autoritate națională pentru stabilirea și actualizarea periodică a cadrului național al calificărilor în concordanță cu Cadrul European al calificărilor. ACPART a fost înființată prin lărgirea atribuțiilor Agenției Naționale pentru Parteneriatul Universităților cu Mediul Economic - Social (APART), creată prin H.G. nr. 1338, din 27 decembrie 2001 (publicată în Monitorul Oficial, nr. 37, din 21 ianuarie 2002) ca instituție publică cu personalitate juridică, organ de specialitate în subordinea Ministerului Educației și Cercetării. O dată cu definirea cadrului național al calificărilor, pentru învățământul superior vor fi fi-

nanțate, din bani publici, de către MEDC numai acele programe de studiu care oferă calificări reale, compatibile cu cadrul european. Agenția va avea la dispoziție, din fondurile Phare, aproximativ un milion de euro pentru constituirea cadrului național al calificărilor.

UB și-a premiat șefii de promoție

81 de absolvenți ai Universității din București (UB) - promoția 2005, au fost premiați, la 18 noiembrie, în cadrul unei festivități desfășurate în Aula Magna a Facultății de Drept. Șefii de promoție au primit pe lângă diplomă un premiu de trei milioane de lei și mai multe cadouri. Organizarea acestui eveniment, devenit deja o tradiție la UB, s-a aflat la cea de-a patra ediție, reunind în acest an 81 de șefi de promoție ai celor 19 facultăți existente în cadrul universității.

Banii pentru salariile dascălilor, separați

Senatorii și deputații au hotărât ca sumele destinate cheltuielilor de personal din instituțiile de învățământ preuniversitar de stat să fie evidențiate în mod distinct în proiectul bugetului de stat pe 2006. Amendamentul formulat la articolul 13 privind evidențierea cheltuielilor de personal din învățământul preuniversitar a venit din partea ministrului finanțelor, fiind acceptată de comisile de buget-finanțe. Ministrul Finanțelor, Sebastian Vlădulescu, a ținut să precizeze că în buget este prevăzută creșterea fondului de salarii pentru învățământ în 2006 față de 2005, cu 5,5%, astfel încât majorarea de salarii promisă să fie acoperită.

Recuperarea materiei

Comisia paritară întrunită marți, 29 noiembrie a.c., la sediul Ministerului Educației și Cercetării, a stabilit, pe baza unui protocol semnat de reprezentanții MEDC și ai federațiilor sindicale naționale, următoarele măsuri pentru recuperarea materiei: la nivelul fiecărui Inspectorat Școlar Județean, respectiv

la nivelul unităților de învățământ, se vor întruni comisile paritare pentru a găsi soluții la situațiile particulare din perioada 7-28 noiembrie 2005; recuperarea materiei se va face în baza unui program întocmit de conducerea școlii împreună cu reprezentanții salariaților și a părinților (acest lucru se va face fără suprasolicitarea elevilor sau afectarea vacanțelor școlare); la nivelul fiecărei școli, recuperarea va fi consemnată în condică; acest program de recuperare va sta la baza justificării plăților făcute pentru luna noiembrie și va fi asumat de fiecare cadru didactic în parte; cadrelor didactice care nu respectă programul de recuperare mai sus amintit le vor fi reținute sumele aferente din salarii.

Onorariu de 2.300 de euro pentru stoparea grevei

Chiar dacă se plâng că nu au bani pentru salariile profesorilor, reprezentanții Ministerului Educației și Cercetării (MEDC) au găsit fonduri pentru a angaja o firmă de avocatură care să reprezinte instituția în procesul intentat federațiilor sindicale. Cu toate că are un departament juridic, MEDC nu a avut ca aceștia să se implice în acțiunea din instanță, pentru că angajații MEDC erau înscrși într-un sindicat afiliat la una dintre federațiile date în judecată, ceea ce i-ar fi pus într-un conflict de interese. Așa că MEDC a preferat să dea un onorariu de 2.300 de Euro, care înseamnă circa 15 salarii ale unor profesori debutanți, unei case de avocatură.

Școala românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator

Cătălin Croitoru
(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:

Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:

Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:

0788.880.200
(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:

Omni Press & Design
(omnipress@rdslink.ro)

„Școala românească” folosește
fotografiile din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:

SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 – 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Proteste dascălilor s-au finalizat cu două mari reușite: 5% din PIB pentru învățământ și menținerea titularizării

Victoria profesorilor!

Trebuie, în primul rând, să vă felicitați pentru că timp de trei săptămâni ați rezistat tuturor presiunilor și nu v-ați abătut de la calea pe care v-ați propus să o urmați. Chiar dacă această luptă ar putea însemna o masă de Crăciun mai săracă decât v-ați dori, bătălia nu a fost dusă fără rost. În anul 2006, vom putea cu toții să spunem că învățământul este cu adevărat o prioritate națională. Deși guvernarea „au uitat” ce au promis în campania electorală, dumneavoastră, doamnelor și domnilor profesori, ați reușit să le reamintiți de promisiuni și să-i obligați să-și respecte programul cu care au câștigat alegerile. Acest acord aduce, pe lângă creșterea sa-

larială, o siguranță pentru fiecare dascăl. Menținerea titularizării trebuie însă să vă motiveze: postul dumneavoastră nu va mai fi scos la concurs, așa cum dorea vechea conducere a Ministerului Educației și Cercetării. Lipsa concurenței însă nu trebuie să ducă la scăderea calității învățământului. În plus, cele 5 procente din PIB alocate Educației, vor aduce o îmbunătățire a condițiilor din școli și universități. După cum spunea și fostul ministru al Educației, Mircea Mică, poate că 5% nu este de ajuns, poate nici 6% nu ar fi fost, însă aceste fonduri reprezintă un punct de pornire pentru reformarea învățământului românesc. **(Constantin Neacșu)**

Acordul între Guvern și federațiile sindicale din învățământ

Având în vedere:

- ❖ Necesitatea urgentării procesului de reformă a învățământului care să permită îmbunătățirea calității Educației în scopul satisfacerii pieței muncii cu forță de muncă cu înaltă calificare și în concordanță cu evoluțiile și standardele europene în domeniu,
- ❖ Necesitatea perfecționării cadrelor didactice, pentru ca învățământul de toate gradele să funcționeze la standarde de calitate,
- ❖ Necesitatea dezvoltării resurselor umane și adaptarea acestora la cerințele societății informaționale, bazate pe cunoaștere, care presupune un sistem educațional de înaltă performanță,
- ❖ Starea actuală precară a infrastructurii din învățământ, cu deosebire a celei din mediul rural, care nu asigură condiții optime pentru un învățământ de calitate,

Guvernul României

I. Se angajează să asigure în 2006 finanțarea proiectelor și investițiilor aferente din domeniul educației asigurând resurse suplimentare de 1,1% din PIB la poziția „cheltuieli de capital”, peste nivelul alocat prin proiectul de buget al anului 2006, în așa fel încât cheltuielile pentru învățământ să atingă 5% din PIB:

1. Programele ce urmează a fi finanțate în anul 2006, în sinteză, sunt următoarele:

- Asigurarea calității în învățământul preuniversitar, perfecționarea cadrelor didactice din învățământul preuniversitar și facilitarea accesului la educație și activități extrașcolare, asigurarea calității examenelor naționale și a condițiilor pentru elevi în cadrul examenelor naționale, finanțarea Agenției Române pentru Asigurarea Calității în învățământul Preuniversitar (ARACIP);
- Asigurarea calității în educația universitară și post universitară (finanțare de bază, asigurare spații de învățământ și biblioteci din învățământul universitar și postuniversitar, finanțarea Agenției Române pentru Asigurarea Calității în

învățământul Superior (ARACIS);

- Reabilitarea școlilor și construcțiilor școlare și universitare, inclusiv a grupurilor igienico-sanitare din școli, cămine și universități;
- Dotarea școlilor cu calculatoare și software educațional; reabilitarea, modernizarea și dotarea laboratoarelor școlare și universitare;
- Dotarea unităților de învățământ preuniversitar și universitar;
- Construcția și reabilitarea campusurilor școlare și universitare;
- Manuale școlare;
- Eficientizarea rețelei școlare, crearea de facilități de transport pentru elevi în mediul rural, defavorizat;
- Asigurarea și îmbunătățirea condițiilor de cazare și masa a elevilor și studenților;

2. Guvernul se angajează să asigure resursele necesare pentru finanțare, iar Ministerul Educației și Cercetării să impulsioneze punerea în aplicare a proiectelor angajate. Proiectele care au fost demarate în 2006 vor fi finanțate integral și în anul 2007 chiar dacă nu au fost finalizate până la finele anului 2006, fără a afecta alocările bugetare pentru anul 2007.

3. Fondurile bugetare suplimentare vor fi destinate exclusiv pentru finanțarea proiectelor;

4. Alocarea sumelor se va efectua în concordanță cu etapele de realizare a proiectelor;

5. Prevederile bugetare pentru învățământ aferente anului 2006, prevăzute în capitolul „cheltuieli de capital” aferente celor 12 luni, vor putea fi cheltuite în avans, pentru finanțarea proiectelor aflate în curs de execuție sau pentru finanțarea acțiunilor pregătitoare (studii de fezabilitate, proiecte tehnice și de execuție etc);

6. Ministerul Finanțelor Publice va emite actele normative necesare îndeplinirii acestui acord;

7. Părțile semnatare sunt de acord cu constituirea unor comisii mixte, compuse din reprezentanți ai Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Finanțelor Publice și federațiilor sindicale reprezentative din învățământ, care vor monitoriza elaborarea și implementarea proiectelor.

II. Se va acorda o majorare salarială de 11,83% pe anul 2006, după cum urmează: 5,5% începând cu 1 ianuarie 2006, față de decembrie 2005, și încă 6%

începând cu 1 septembrie 2006, față de august 2006. Majorarea este valabilă pentru personalul didactic și didactic auxiliar. Creșterile salariale se vor face diferențiat, cu prioritate pentru categoriile de cadre didactice cu vechime până la 10 ani, acestea urmând să fie stabilite de comun acord între Ministerul Educației și Cercetării și reprezentanții federațiilor sindicale semnatare.

Creșterile salariale pentru personalul nedidactic se vor face în condiții similare cu celelalte categorii de personal bugetar.

III. La propunerea federațiilor sindicale din învățământ, referitoare la solicitarea reglementării pe cale administrativă a reparațiilor prejudiciilor salariale produse în perioada octombrie 2001 - octombrie 2004 prin calculul greșit al salariilor, Ministerul Educației și Cercetării se angajează să stabilească o reglementare unitară care să împiedice apariția de discriminări între salariații aflați în aceeași situație. Până la 31 ianuarie 2006, Ministerul Educației și Cercetării va stabili valoarea sumelor datorate și neplătite angajaților din învățământ. Plata acestor sume va începe cu februarie 2006 și va fi eșalonată pe o perioadă de maximum 35 de luni. Suma lunară

medie va fi de 330.000 ROL.

Pentru personalul deja pensionat, care este îndreptățit la plata sumelor restante, achitarea acestora se va face în tranșe, dispuse în limita a maxim trei luni, iar pentru personalul pensionabil în intervalul perioadei de maxim 35 de luni, achitarea se va reeșalona așa încât să fie încheiată cel mai târziu la data pensionării.

În cazul proceselor câștigate, sumele se vor achita conform hotărârilor judecătorești într-o singură tranșă.

IV. Se va introduce un amendament la Ordonanța de Urgență nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, astfel încât sumele destinate plății salariilor învățământului preuniversitar, provenite din sume defalcate din TVA, să fie prezentate distinct în anexă separată la Legea Bugetului de Stat.

V. Ministerul Educației și Cercetării va reanaliza, împreună cu Consiliul Național de Atestare a Titlurilor Didactice și Certificatelor Universitare, respectiv cu Consiliul Național al Rectoilor, Ordinul Ministrului numărul 5098, 5099, 5100, 5101 din 3 octombrie 2006 în vederea luării în considerare a propunerilor făcute de aceste două organisme.

VI. Titularizarea în sistemul de învățământ se va menține.

VII. Guvernul se obligă ca până la data de 15 aprilie 2006 să elaboreze un proiect de lege a salarizării personalului bugetar iar federațiile sindicale din învățământ vor desemna specialiști care să participe la elaborarea legii. Legea urmează să se aplice de la 1 ianuarie 2007 și va reflecta prioritatea națională a sistemului de învățământ.

Prevederile prezentului acord se vor aplica în anul 2006, urmând ca la data de 1 iunie 2006 să aibă loc evaluarea acestui acord.

O dată cu semnarea acestui acord, federațiile sindicale din învățământ se angajează să înceteze acțiunile de protest și să reia procesul de învățământ.

Noua grilă încurajează tinerii să intre și să rămână în sistemul educațional

Profesorii vor câștiga în medie 120 de lei noi în plus

Salariile cadrelor didactice vor crește anul viitor în funcție de performanță și de anii petrecuți în învățământ. Astfel, cel mai mult vor avea de câștigat debutanții și dascălii care au predat la catedră între 6 și 10 ani, iar cel mai puțin cei care au peste 35 de ani de predare și nu au reușit să obțină gradul I. **(Constantin Neacșu)**

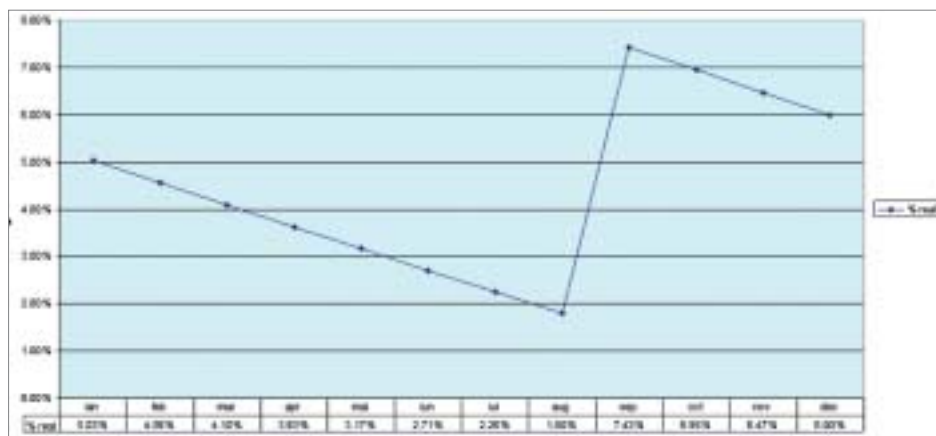
Noua grilă de salarizare, care se va aplica începând cu 1 ianuarie 2006, îi avantajează pe profesorii tineri. Aceștia vor beneficia de creșteri de salariu cuprinse între 18,895%, un debutant, și 19,935%, un profesor cu definitivat care are până la 6 ani petrecuți în învățământ. Această nouă idee de încurajare a profesorilor tineri a fost stabilită o dată cu semnarea acordului de către reprezentanții Guvernului și cei ai cadrelor didactice.

Potrivit grilei de salarizare întocmită de reprezentanții Ministerului Educației și Cercetării, 19.501 de profesori debutanți vor lua cu 116 lei noi mai mult la salariu, începând cu luna septembrie 2006. Din tabel mai reiese că cel mai mare salariu pe care ar urma să-l primească un profesor din învățământul

preuniversitar va fi de 1.925 de lei noi. Însă, pentru a primi acești bani, dascălul trebuie să aibă peste 40 de ani vechime în sistem și gradul didactic I, să aibă studii superioare de lungă durată iar, pe deasupra, să mai fie și diriginte la o clasă. Din datele MEEdC reiese că din cei peste 300.000 de profesori din sistemul de învățământ doar 1.385 îndeplinesc aceste condiții.

Creșterea reală

În vedere, salariile cadrelor didactice vor crește în 2006 cu 11,83%. Acesta este procentul la care s-a ajuns în urma negocierilor purtate de reprezentanții dascălilor cu cei ai Guvernului. Însă, creșterea reală, din 2006, este mai mică decât acest procent, având

Funcția	Nivelul studiilor	Vechime	Salariu de bază oct. 2005	Salariu de bază oct. 2006
Profesor cu grad didactic I	S	> 40 ani	1.288	1.400
Profesor cu grad didactic I	S	6 - 10 ani	770	920
Profesor cu grad didactic II	S	> 40 ani	1.083	1.120
Profesor cu grad didactic II	S	2 - 6 ani	644	770
Profesor definitiv	S	> 40 ani	1.032	1.060
Profesor definitiv	S	2 - 6 ani	617	740
Profesor debutant	S	< 2 ani	614	730
Conferențiar universitar	S	> 40 ani	1.498	1.580
Conferențiar universitar	S	6 - 10 ani	903	1.060
Lector universitar	S	35 - 40 ani	1.179	1.240
Lector universitar	S	3 - 6 ani	794	960
Asistent universitar	S	< 3 ani	722	860
Preparator universitar	S	< 3 ani	662	786

în vedere că aceasta ține cont și de inflație. Astfel, la sfârșitul anului viitor, salariul unui profesor va fi mai mare în medie cu 6%, la care se adaugă și inflația prognozată. Vor fi însă și aproximativ 5.000 de dascăli care vor câștiga, la sfârșitul lui 2006, chiar mai puțin decât anul acesta. Aici intră persoanele care au peste 30 de ani de muncă în învățământ, dar tot în acest timp nu au reușit să obțină gradul didactic I. Pentru aceștia, creșterile prognozate pentru 2006 vor fi cuprinse între 2,71% și 5%. Procentul nu acoperă nici măcar inflația pentru anul viitor. Această strategie a salarizării ține cont și de noua politică pe care dorește să o promoveze MEEdC pentru creșterea calității în învățământ.

Potrivit acordului semnat de cele patru federații, și salariile cadrelor didactice din învățământul universitar vor crește. Și aici se urmărește mărirea chenzinelor celor mai tineri în detrimentul celor cu

vechime mare în sistem și care nu au reușit să obțină titlul de profesor universitar. Cel mai mult vor obține preparatorii universitari, ale căror salarii vor crește anul viitor de la 662 de lei la 786 de lei (18,73%), iar cel mai puțin vor primi conferențiarul universitar cu peste 40 de ani în sistem. Lefurile acestora din urmă vor crește cu doar 5,47%.

60% în plus până în 2009

În momentul în care a fost făcută ultima ofertă, atât premierul Tăriceanu cât și președintele Băsescu au declarat că mai mult nu se poate oferi. Primul-ministru a subliniat că, în acest moment, suma alocată suplimentar este tot ce se poate face, din punct de vedere economic, pentru învățământ. „Acest efort bugetar ne permite totuși să păstrăm o stabilitate economică de care avem nevoie. Dincolo de această limită începe să apară riscul unor derapaje economice grave. Orice altă majorare salarială riscă să reaprindă inflația și toate câștigurile de moment se vor risipi”, a precizat șeful Executivului. El a adăugat că Guvernul intenționează să își respecte angajamentul de a majora salariile profesorilor cu până la 60% până la sfârșitul lui 2008.

Bani din recalculare

Dascălii vor mai primi o sumă de bani și din recalcularea salariilor pe ultimii trei ani. La propunerea FEN, referitoare la solicitarea reglementării pe cale administrativă a reparațiilor prejudiciilor salariale produse în perioada octombrie 2001 - octombrie 2004, prin calculul greșit al salariilor, profesorii vor mai primi începând cu luna februarie încă circa 30 de lei noi pe lună. Mai precis, Ministerul Educației și Cercetării va trebui să stabilească o reglementare unitară care să împiedice apariția de discriminări între salariații aflați în aceeași situație. Astfel, până la 31 ianuarie 2006, MEEdC va stabili valoarea sumelor datorate și neplătite angajaților din învățământ. Plata acestor sume va începe cu februarie 2006 și va fi eșalonată pe o perioadă de maximum 35 de luni. Suma lunară medie va fi de 330 de lei noi. Pentru personalul deja pensionat, care este îndreptățit la plata sumelor restante, achitarea se va face în tranșe, dispuse în limita a maximum trei luni, iar pentru personalul pensionabil, în intervalul perioadei de maximum 35 de luni, achitarea se va reeșalona, așa încât să fie încheiată cel mai târziu la data pensionării. În cazul proceselor câștigate, sumele se vor achita conform hotărârilor judecătorești într-o singură tranșă.

REALITATEA
ROMÂNEASCĂ

reține esențialul

cotidian național de informație și atitudine
www.realitatearomaneasca.ro

Descentralizarea învățământului – necesitate sau moft

Despre descentralizare ca și despre reformă, economie de piață, integrare sau democratizare și liberalizare se vorbește de circa 12-15 ani cu o intensitate care a condus la saturație și demoneizare. Aceasta se datorează mai ales faptului că între intensitatea cu care se vorbește, dinamica schimburilor și gradul de percepție asupra acestor schimbări sunt uneori mari diferențe. La rândul lor aceste diferențe sunt determinate, pe de o parte de faptul că ritmul schimbărilor este mult prea lent față de așteptări, iar, pe de altă parte de slaba comunicare între promotorii schimbării și beneficiarii ei.

Ilie Dogaru

Și pentru noi – slujitorii ai școlii, în legătură cu descentralizarea învățământului se pun o serie de întrebări: ce este descentralizarea și ce presupune acest proces pentru învățământ; de ce este necesară, care sunt avantajele și dezavantajele descentralizării; dacă în învățământ a fost declanșată și în ce stadiu se află descentralizarea și cum o aplicăm, și întrebările ar putea continua. Ne propunem ca în această pagină să prezentăm, acum și în numerele viitoare ale revistei „Școala românească”, opiniile noastre cu privire la acest proces, și mai ales să oferim cititorilor interesați posibilitatea unui dialog deschis în legătură cu modul în care principiile și conținutul Strategiei privind descentralizarea trebuie să se regăsească în setul de acte normative privind organizarea și finanțarea învățământului preuniversitar.

Este nevoie de descentralizare?

Pentru învățământul preuniversitar descentralizarea reprezintă transferul de la nivelul MEDC și al ISJ la cel al conducerii școlii și al comunității locale a unor atribuții, responsabilități, puteri de decizie și resurse financiare menite să asigure calitate și eficiență sporite actului educațional.

Subliniem din capul locului că este vorba de unele responsabilități, atribuții și resurse, și nu de toate. În urma acestui proces organismele și instituțiile centrale păstrează capacitatea de decizie, monitorizare și control asupra sistemului de învățământ, în ansamblul său, asupra conținutului actului educațional și al instrumentelor care susțin acest act, asupra controlului și evaluării calității personalului didactic și bazei materiale a învățământului și al rezultatelor actului educațional. Domeniile supuse descentralizării țin de curriculum, politicile de resurse umane și de conducere, administrare și finanțare a școlilor.

Prima întrebare care se pune este: De ce este nevoie de descentralizare?

1. Opinia promotorilor descentralizării:

- un răspuns îl oferă adevărul axiomatic potrivit căruia o decizie este cu atât mai bună cu cât se bazează pe o reală cunoaștere a datelor care o fundamentează. Realitatea este cunoscută cel mai bine de cei care se află implicați nemijlocit în fenomenul/actul supus deciziei.
- peste tot în lume dar și la noi în celelalte domenii, cel care plătește decide și controlează. În România, învățământul ca sector public este susținut material de contribuabili. Tot ei sunt și beneficiarii efectelor actului de educație ca și de cele ale serviciilor medicale. În prezent, plătesc taxele care susțin învățământul și sănătatea dar împărțirea și controlul fondurilor îl au cele 2 ministere.

c) deciziile luate de guvern și aprobate de Parlament sunt alterate de foarte multe ori de lipsa unui sistem coerent de date, informații și analize de fundamentare, de concluziile eronate ale unor „specialiști” cu privire la amploarea și sensul de manifestare ale unor fenomene, de intervențiile unor grupuri de interese și nu în ultimul rând de capacitatea bugetului de stat, mult prea mică pentru a satisface cererile tuturor.

d) centralismul democratic – principiul care a guvernat România aproape o jumătate de secol a creat și consolidat în conștiința multora dintre noi o mentalitate cu efecte dezastruoase în planul acțiunii și al eficienței. Statul și-a arogat dreptul de „reprezentant al întregului popor”, iar poporul, indivizibil și dormit liniștiți de sintagma „statul are grijă de noi”.

Realitatea a dovedit în mod dramatic falșitatea acestor lozinci care, din păcate au și astăzi destui susținători.

2. Opiniile adversarilor

Formal, adversarii ai descentralizării sunt foarte puțini. Sunt însă foarte mulți care sunt îngrijorați și se îndoiesc de rezultatele acestui proces. Ei au următoarele argumente „forte”.

„Cum putem fii de acord ca școlile să rămână sub puterea de decizie a unor pri-

mari tractoriști care să se amestece în numirea și eliberarea cadrelor didactice și, mai ales, a directorilor de școli; cum va putea comunitatea de părinți și mai ales cu ce competență va participa la evaluarea directorului sau a cadrelor didactice”. Cu câtă obiectivitate va decide Consiliul local sau primarul de la centru comunei „înființarea sau desființarea unei școli sătești; cine garantează că prin descentralizare va crește calitatea și condițiile de desfășurare a actului educațional.

Și peste toate acestea domnește convingerea aproape unanimă potrivit căreia intervențiile factorilor politici de la nivel de comunitate, aroganța factorilor locali față de adversarii politici sau de altă natură pot avea un efect dezastruos asupra școlii. De asemenea există foarte mulți dintre cei implicați în procesul de învățământ – profesori, directori, dar mai ales inspecții de toate gradele sau lideri sindicalii de la nivel județean și central, care afirmă că descentralizarea este un proces necesar, firesc dar că nu suntem pregătiți să o realizăm.

3. Opinia noastră este că toată lumea are dreptate, dar fiecare câte puțin.

Ne bazăm în această afirmație, pe următoarele:

- descentralizarea este un proces absolut necesar și de care nu vom scăpa. Evidența acestor necesități este dată de starea actuală precară a sistemului de politici ale resurselor umane, și de finanțarea și administrare a învățământului. Se așteaptă exasperant de mult ca totul să fie rezolvat de la centru în condițiile în care, în nici o țară din lume finanțarea învățământului

nu este și nu poate fi asigurată exclusiv pe seama bugetului de stat; în condițiile în care pluripartitismul, economia de piață, viteza cu care se succed la putere diversele guvernări dar mai ales libertatea și independența de acțiune date de constituție și sistemul legislativ general din România fac imposibilă conducerea autoritară, administrarea eficientă a sistemului de învățământ preuniversitar.

- din păcate pentru unii, și din fericire pentru alții – mult mai mulți – statul nu mai este proprietarul tuturor bunurilor și reprezentantul tuturor, iar reprezentanții lui nu mai pot emite pretenții de atotștiutori și de unici factori de decizie. Sintagma „învățământ de stat” este depășită. Trebuie să ne obișnuim cu ideea că învățământul este un serviciu public iar școala aparține în primul rând comunității. Și dacă este așa, trebuie să admitem că este dreptul și datoria comunității de a se implica în asigurarea celor mai bune condiții de desfășurare a procesului de educare a copiilor și elevilor, începând cu susținerea materială și financiară și terminând cu evaluarea calității celor care lucrează în școală.

- descentralizarea nu trebuie să fie înțeleasă ca un transfer total de responsabilități de la centru spre comunitățile locale. Este limpede că sistemul de învățământ din România trebuie să-și păstreze caracterul unitar și coerența. De învățământ sunt interesate și beneficiare nu doar comunitățile locale, ci și societatea românească în ansamblul ei.

În consecință, responsabilitatea cu privire la organizarea și mai ales susținerea materială și financiară a învățământului trebuie să fie deopotrivă a tuturor beneficiarilor actului de educație, părinți, comunitate, societatea în ansamblul ei.

În țara noastră diferențele de potențial economic și cele de ordin social între comunitățile locale și chiar între zone ale țării sunt încă foarte mari. Accesul egal la educație și eliminarea disparităților de orice fel nu se pot realiza fără un sprijin financiar substanțial acordat de la bugetul de stat învățământului.

d) descentralizarea învățământului este un proces deosebit de complex și foarte delicat. Realizarea ei presupune pregătirea atentă și scrupuloasă a factorilor locali și de la nivel de școală pentru a prelua responsabilitățile care până acum reveneau ISJ și MEDC. Și, mai ales, aplicarea principiilor cerute de descentralizare presupune schimbarea unor mentalități în rândul celor care o vor suporta – cadrele didactice și conducerea de școli.

În concluzie, descentralizarea nu este un moft dar nici un lucru care poate fi făcut oricum. Ea cere timp, imaginație și bani. Un timp rezonabil care nu mai trebuie lungit la nesfârșit, un curaj și o imaginație îmbinate armonios cu realism și înțelepciune și un serios efort financiar pentru pregătirea și punerea în aplicare a sistemului. La toate aceste întrebări, îndoiele și repere va trebui să răspundem împreună. Așteptăm păreriile dumneavoastră pe adresa redacției sau pe e-mail: redactia@scolaromaneasca.ro

Calendarul mișcării personalului didactic

- ❖ **18-29 mai 2006** - înregistrarea cererilor candidaților (inclusiv pentru absolvenții promoției 2006) la secretariatul comisiei de mobilitate a personalului didactic din inspectoratul școlar
- ❖ **Până la 11 iulie** - absolvenții promoției 2006 depun adeverința de absolvire și validează fișa de înscriere (prin semnătură)
- ❖ **30 mai-5 iunie** - verificarea și avizarea dosarelor candidaților de comisia de mobilitate a personalului didactic, cu excepția dosarelor absolvenților promoției 2006
- ❖ **7-9 iunie** - validarea fișelor de înscriere de către candidați, cu excepția absolvenților promoției 2006
- ❖ **Până la 12 iulie** - extragerea din aplicația MEDC a situației preliminare cu numărul total de posturi didactice vacante titularizabile pe specialități și numărul total al candidaților înscriși
- ❖ **17-18 iulie** - desfășurarea concursului (locul va fi anunțat public, cu 30 de zile înainte).
- ❖ **Până la 25 iulie** - afișarea rezultatelor finale
- ❖ **26-27 iulie** - etapa I - repartizarea computerizată, la nivel județean/al municipiului București a candidaților care au obținut cel puțin nota/media 7,00, pe posturi/catedre titularizabile
 - depunerea și verificarea opțiunilor de candidații care și-au validat fișa de înscriere
- ❖ **Până la 28 iulie** - repartizarea computerizată, în ordinea descrescătoare a notei/mediei obținute la concurs, pe posturi/catedre didactice vacante titularizabile a cadrelor didactice participante la concurs care au obținut minimum nota/media 7,00
- ❖ **Etapa a II-a** - repartizarea computerizată, la nivel județean/al municipiului București, a candidaților care au obținut cel puțin nota/media

- 5,00 și solicită detașare la cerere
- ❖ **Până la 3 august** - depunerea și verificarea opțiunilor de către candidați
- ❖ **Până la 4 august** - repartizarea computerizată, în ordinea descrescătoare a mediei obținute la concurs, pe posturi/catedre vacante/rezervate a cadrelor didactice participante la concurs, care au obținut minimum nota/media 5,00 și care solicită detașare la cerere, și afișarea rezultatelor
- ❖ **Etapa a III-a** - repartizarea computerizată, la nivel județean/al municipiului București, a candidaților care au obținut cel puțin nota/media 5,00 și solicită suplینire
- ❖ **10-11 august** - depunerea și verificarea opțiunilor candidaților (cu fișa martor) prevăzuți la art. 84 din Metodologia de mișcare a personalului didactic
- ❖ **12 august** - repartizarea computerizată
- ❖ **Etapa a IV-a** - repartizarea în ședință publică
- ❖ **19-23 iunie** - depunerea și înregistrarea dosarelor pentru cumul/plata cu ora
- ❖ **28-29 august** - depunerea și înregistrarea dosarelor suplینitorilor calificați (care au obținut note/medii sub 5,00 la concursul din 17-18 iulie) și a suplینitorilor fără studii corespunzătoare
- ❖ **31 august-1 septembrie** - desfășurarea concursului pentru suplینitorii calificați și a testării suplینitorilor fără studii corespunzătoare
- ❖ **4 septembrie** - depunerea contestațiilor, analizarea și rezolvarea lor, precum și afișarea rezultatelor definitive
- ❖ **5 septembrie** - repartizarea în cumul/plata cu ora a personalului didactic titular, pe orele rămase neocupate
- ❖ **8 septembrie** - emiterea deciziilor de numire pe post/catedră

Totul despre examenul de Titularizare 2006

Ministerul Educației și Cercetării a aprobat recent metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, valabilă pentru acest an școlar. De asemenea, au fost aprobate programele valabile pentru concursul de titularizare, precum și metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor sau catedrelor didactice vacante în unitățile de învățământ din județele pilot, în care se va aplica procesul de descentralizare.

Andrei DIMA

În ceea ce privește metodologia de mișcare a personalului didactic, nu sunt modificări foarte mari față de anul anterior. Una dintre noutățile mai importante este cea privind căreia cadrelor didactice titulare, pentru care nu s-a aprobat menținerea în funcția didactică peste vârsta standard de pensionare și care nu solicită pensionarea, li se va desface contractul de muncă. De asemenea, față de metodologia de anul trecut, mai este prevăzut faptul că, în cazul în care restrângerea de activitate vizează două sau mai multe persoane de aceeași specialitate, acestea vor fi evaluate sau vor participa la un concurs, conform hotărârii consiliului de administrație, la propunerea directorului adjunct. Evaluarea, respectiv concursul, se va realiza de o comisie numită de inspectorul școlar general, iar președintele acesteia va fi inspectorul școlar de specialitate. O altă noutate este aceea că institutorii titulari, absolvenții cu examen de diplomă ai unui colegiu universitar pedagogic, ai liceului pedagogic sau ai unei școli echivalente urmate după absolvirea unei instituții de învățământ superior cu diplomă de absolvire sau de licență, care au încheiat contract cu ministerul pentru mediul rural, în perioada efectuării studiilor superioare, pot participa la sesiunea de pretransferare pentru a ocupa o catedră de specialitate în învățământul gimnazial din mediul rural. A mai fost introdusă o reglementare care scutește cadrele didactice titulare pe posturi similare postului vacant solicitat de la susținerea probei practice. Totodată, au fost reordonate criteriile de departajare pentru note sau medii egale.

Trebuie spus că prin noua metodologie au fost aprobate unele programe noi la disciplinele Limba și literatura română și Metodica predării activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Geografie/Geologie, Sociologie, Psihologie, Filosofie și Logică și argumentare, Economie și Educație antreprenorială, Cultură civică. Programele se află în Anexa, care face parte integrantă din prezentul ordin. Pentru celelalte discipline sunt valabile programele de la concursul trecut.

Județe pilot

Metodologia pentru organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante în județele pilot are mai multe noutăți față de metodologia de anul trecut. Cea mai importantă prevede organizarea concursului la nivelul unităților de învățământ. De asemenea, comisia de concurs și cea de elaborare a subiectelor, a baremelor de evaluare a lucrărilor scrise vor fi constituite la nivelul unităților de învățământ, prin decizia inspectorului școlar general. Comisia de contestații va fi formată la nivelul inspectoratului școlar, prin decizia inspectorului general. Proba practică, constând într-o activitate didactică la clasă, se va susține numai pentru posturi titularizabile. Concursurile vor fi organizate în perioada 11 mai - 11 august 2006. Posturile sau catedrele didactice vacante sau rezervate trebuie publicate în perioada 11-13 mai 2006. Potrivit ministerului, județele-pilot din acest an vor fi cele de anul trecut, respectiv Brăila, Dolj, Harghita, Neamț, Iași, Sibiu, Cluj și Satu-Mare, la care se vor mai adăuga încă două care nu au fost încă stabilite.

FEN se opune transformării examenelor într-un inutil supliciu

FEN consideră că examenul de titularizare, odată susținut și promovat, trebuie să aibă valabilitate tot atât cât și posturile scoase la concurs (patru ani). Repetarea examenului, în acest interval, este necesară numai în măsura în care candidatul consideră, în avantajul său, să obțină o medie mai bună. Pe parcursul următorilor patru ani el va putea intra în clasamentul pentru titularizare sau ocuparea unui post cu media obținută. În acest fel putem pune capăt unei practici stresante, nejustificată și nu de puține ori umilitoare și totodată vom da dovadă de mai multă responsabilitate în administrarea fondurilor publice. FEN a solicitat în cadrul Comisiei de dialog social modificarea corespunzătoare a metodologiei printr-un ordin de ministru. Solicitarea a fost acceptată de reprezentanții ministerului. (profundeserviciu@yahoo.com)

Noile criterii de evaluare a profesorilor universitari crează dispute

Ministerul Educației și Cercetării a aprobat la începutul lui octombrie criteriile noi de evaluare pentru conferirea titlurilor de profesor universitar, conferențiar universitar și cercetător științific gradul I și II, care se vor aplica pentru concursurile care au început din noiembrie acest an. Noile criterii au stârnit însă numeroase obiecții. Nemulțumirile au fost legate în principal de criteriile care impun ca o condiție fundamentală pentru cei care vor să ocupe funcția de profesor universitar să aibă prestigiu internațional exprimat prin cel puțin un grant câștigat într-o competiție internațională și cel puțin patru articole, studii sau brevete de invenție care să fie cotate ISI sau să fie indexate în baze de date internaționale de referință pentru domeniu. Noile reglementări mai prevăd că în evaluarea activității didactice se iau în considerare și evaluările din partea studenților. De asemenea, a fost instituită și o evaluare calitativă a contribuțiilor la postul de profesor, prin compararea autoevaluării candidatului și a conținutului celor mai relevante lucrări științifice ale acestuia. Totodată, se stabilește că dobândirea calității de profesor universitar înseamnă automat dobândirea dreptului de conducere de doctorat, după model american. Comisiile de specialitate din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) pot adăuga la sistemul de evaluare criterii sau indicatori suplimentari în concordanță cu starea domeniului, fără însă a substitui criteriile și indicatorii minimali stabiliți de minister. Deși noile criterii au fost contestate și s-a produs chiar și blocarea procedurii de acordare a titlurilor universitare prin suspendarea ultimei ședințe a CNATDCU de la sfârșitul lunii octombrie, fostul ministru al educației, Mircea Miclea, cel care le-a aprobat, a declarat că nu le va modifica. Noua conducere a ministerului s-a arătat însă deschisă la rediscutarea lor. Reanalizarea împreună cu CNATDCU și Consiliul Național al Rectorilor a ordinelor prin care au fost aprobate noile criterii a fost inclusă chiar în acordul semnat de federațiile sindicale din învățământ și de Guvern. Vă prezentăm în continuare argumentele împotriva noilor criterii susținute de academicianul Nicolae Manolescu, membru al CNATDCU și unul dintre cei care s-au declarat împotriva acestora, precum și punctul de vedere al Ministerului Educației și Cercetării, exprimat de Dumitru Miron, secretar de stat pentru învățământul superior.

Andrei DIMA

Nicolae Manolescu:
„Criteriile nu sunt adaptate fiecărui domeniu”

„Eu n-am nimic împotriva sporirii exigenței, prin urmare împotriva stabilirii unui set de criterii cât mai sever. Două obiecții am la felul în care fostul ministru Miclea a gândit aceste criterii. Prima obiecție se referă la faptul că ele nu sunt adaptate cum se cuvine fiecărui domeniu în parte, fiecărei specializări, și a doua obiecție este că ele nu funcționează prin complementaritate, prin întregire, ci prin excludere. La prima observație, cred că nu poți să stabilești exact aceleași norme pentru specialități foarte diferite, trebuie să găsești niște nuanțe, să existe o flexibilitate. De pildă, e vorba, între altele, de publicații în străinătate dar nu oricum, ci în reviste de specialitate care au codul ISI care, din păcate, nu e valabil pentru toate tipurile de publicații. Un biolog sau un matematician de exemplu au reviste ISI pe când un istoric sau un istoric al literaturii române nu are, și atunci nu am să cer unui viitor profesor de istoria literaturii române să publice în asemenea reviste. Un alt criteriu, să spunem granturile, să dirijeze sau să participe la mai multe granturi internaționale, numai că pe de o parte granturile sunt să zicem ocazionale și câtă vreme România nu e în Uniunea Europeană ea nu are o participare corectă la granturi și pe de altă parte iarși, există dis-

cipline la care granturile nu sunt posibile. Unde găsesc eu ca istoric al literaturii române un partener în Belgia, în Franța sau în Spania pentru o temă care să facă obiectul unui grant, unei teme de cercetare în domeniul meu? Nu găsesc. Eu merg mai departe și spun că poți să pui criterii oricât de severe dacă permiți o mișcare a lor în așa fel încât să nu se excludă ci să se completeze. Asta este a doua problemă, și anume faptul că aceste criterii sunt exclusive. De aici a mai apărut o dificultate. În acest moment, din câte am discutat în consiliu, la nici o disciplină nu există nici un dosar care să îndeplinească toate condițiile cerute, prin urmare transformăm exigența într-o barieră și atunci ne-am blocat și am spus că nu mai mergem mai departe pentru că nu am nici un chef să mă duc la o asemenea comisie, să îi resping pe toți, să mi se urce în cap și eu să nu pot să am nici un răspuns. În paranteză fie spus, cei care ar fi respinși ar putea întreba și cum anume domnul Miclea, eu sau Eugen Simion sau alții din acest consiliu îi respingem pentru că nu îndeplinesc niște condiții pe care nici noi nu le îndeplinim. Nici domnul Miclea nu le îndeplinește pe toate. Dacă domnia sa și-ar aplica aceste criterii ar trebui să renunțe la titlul de profesor. Eu însă cred că aceste criterii nu trebuie nici măcar schimbate. Trebuie făcute două-trei precizări: a se aplica cu grijă, și cu flexibilitate, atât și nimic mai mult.”

Dumitru Miron:
„Criteriile nu se vor aplica ca o ghilotină”

„Sunt niște criterii de excelență mediană, elaborate pe baza bunelor practici din țările membre ale Uniunii Europene. În al doilea rând vreau să spun că se înscriu în dorința Ministerului Educației și Cercetării de a conserva și accentua excelența științifică și profesională și raportarea activă la mobilitatea interuniversitară în spațiul european al învățământului superior. Deci nu se dorește în nici un fel blocarea promovării ci oferirea unor ținte pentru viitorii candidați la aceste funcții didactice, astfel încât să rezistăm criteriilor de evaluare la nivel european. Nu mai putem să rămânem în zona originalității conceptuale pentru că recunoașterea noastră de către comunitatea științifică și profesională europeană va avea de suferit, și mai ales recunoașterea produselor muncii noastre. Să ridicăm problema următoare, noi trebuie să finalizăm procesul de certificare a calității în învățământul universitar. Atestarea calității se va face pe baza unui mecanism de peer-review, împreună cu agenții de asigurare a calității din țări membre ale Uniunii Europene și se vor certifica, acredita, atesta discipline, programe de studii și cadre didactice. Criteriile sunt perfectibile, ne propunem să le supunem spre analiză Consiliului Național al Rectorilor și CNATDCU și să continuăm procesul de elaborare. Aceste criterii au fost remise tuturor comisiilor de specialitate ale CNATDCU pentru a elabora criterii pe domeniu, ele sunt criterii cadru, de la ele se pornește pentru fiecare domeniu de studiu. Atunci se va face o diferențiere. De aceea au fost chemate comisiile Consiliului care să nuanțeze aceste criterii. Principala țară pe care o avem

este că nu suntem prezenți în măsura în care am putea în comunitatea profesională și științifică internațională. Ne pare rău că au venit așa târziu aceste criterii după menținerea unor niveluri de relativ confort. În privința granturilor, acestea se pot obține dacă elaborăm proiecte de calitate, finanțabile. În toate domeniile se poate, nu există o anumită îngustare a accesului la granturi științifice. În al doilea rând avem și calea prin care ne putem strădui să consacram publicații românești care să aibă notorietate internațională și să fie considerate articolele publicate în revistele românești de respirație internațională. Nu trebuie neapărat să publice toți în străinătate critica literaturii române. Specialiștii Academiei Române să ne spună dânsii că aceste reviste consacrate, certificate de Academie, au echivalența marilor publicații străine. Nu mai suntem de acord să începem să numărăm articolele publicate în jurnale cu acoperire zonală, regională pentru că este inadmisibil. Ce e contestabil în faptul că solicităm vizibilitate internațională, trebuie să rămânem regionaliști? Criteriile nu se vor aplica ca o ghilotină, nu vrem să forțăm totul într-un pat al lui Procut, aceste criterii nu sunt niște paturi ale lui Procut mai ales că aplicarea lor se va face de membrii comisiilor CNATDCU care sunt formate din specialiști de notorietate și care sunt convinși că au înțelepciunea necesară pentru a nuanța, ele nu sunt aplicate de o persoană, de ministru, de secretarii de stat. Sunt aplicate de oamenii din mediu academic care știu să nuanțeze, am convingerea că ei vor nuanța fără să slăbească pilonii de rezistență ai arhitecturii. Noul ministru e favorabil analizării acestor criterii. Ele sunt însă un semnal apăsător cu privire la ce trebuie să ne dorim cu toții, nu ministerul sau anumite persoane, ci cu toții”.

Pe toată perioada protestului, reprezentanții Greva profesorilor a paralizat sistemul de

Învățământul românesc s-a aflat pentru aproximativ o lună pe un butoi cu pulbere gata să explodeze. Pe de-o parte, au fost cadrele didactice, care nu au vrut să renunțe la greva generală, până nu au primit o majorare consistentă, iar pe de altă parte a fost Guvernul, care nu a dorit, timp de trei săptămâni, nici în ruptul capului să acorde o creștere salarială mai mare de 8%. După lungi parlamentări și două intervenții ale președintelui Traian Băsescu, s-a ajuns la un acord.

Constantin Neașu

Pentru a doua oară, după 1989, profesorii au protestat fără să se gândească, dar, mai ales, fără să le fie frică de repercusiuni. Ca și în 2000, se pare că le-a ajuns cuțitul la os. Astfel, dascălii au ținut cu dinții de singura lor șansă de a primi o majorare salarială decentă: greva.

Protestul, început pe șapte noiembrie, părea că nu va ține mai mult de două zile, însă aroganța și greșelile unor membri ai Guvernului au prelungit mult mai mult greva.

Cronica erorilor

Prima greșală făcută de guvernanți și taxată dur de sindicate a fost chemarea în judecată. Această eroare a aparținut secretarului de stat Paloma Petrescu, care ducea negocieri pe toate fronturile, jucând de fapt la două capete. Deși vroia să lase impresia că se zbate pentru a le rezolva profesorilor problemele, așezându-se la masa tratativelor, ministrul nu încerca altceva decât să sugrume protestele prin acționarea în instanță a federațiilor, sperând ca justiția să declare greva ilegală. Acest pas a fost cireșa de pe tort, care i-a infuriat și mai mult pe profesori și care a dus la respingerea primului protocol propus de Guvern. O

a doua greșală făcută de reprezentanții Executivului s-a produs la o săptămână. În timp ce profesorii protestau, la Ministerul Economiei se găseau fonduri pentru mărirea salariilor minerilor. În plus, în aceeași zi, Parlamentul hotărâse achiziționarea a câteva zeci de automobile.

Intervențiile președintelui

Dacă la începutul protestului toți reprezentanții Alianței, în frunte cu premierul Tăriceanu, susțineau că nu există nici o posibilitate de creștere a salariilor și a bugetului Educației, cu timpul aceștia și-au schimbat declarațiile. A fost de ajuns o simplă afirmație a președintelui Băsescu pentru ca mai-marii de la Palatul Victoria să-și revizuiască atitudinea.

Mai precis, chiar în seara învestirii noului ministru al Educației, Mihail Hărdău, Traian Băsescu a spus că Învățământul chiar are nevoie de cel puțin 5% din PIB. A doua zi, atât premierul Tăriceanu cât și ministrul Sebastian Vlădescu au ieșit cu noi declarații, dar și cu o nouă viziune asupra finanțării educației. Culmea este că, peste noapte, s-au găsit și fonduri pentru derularea tuturor proiectelor din 2006. Nu degeaba se spune că noaptea este un sfetnic bun. O

10.000 de profesori au încercuit Parlamentul

Peste 10.000 de cadre didactice din cele patru federații sindicale din Învățământ au participat, vineri 18 noiembrie, la un miting în Piața Constituției din București. La finalul protestului, profesorii au format un lanț uman, acoperind trei laturi din cele patru ale Palatului Parlamentului.

Constantin Neașu

Protestatarii strânși în piață au cerut demisia secretarului de stat în Ministerul Educației, Paloma Petrescu, pe care o consideră a fi în spatele acțiunii declanșate de minister în instanță pentru a determina oprirea grevei. Nici restul Guvernului și nici președintele Băsescu nu au scăpat de huiduielile cadrelor didactice. De altfel, manifestanții i-au adus și un cadou președintelui: un brăduț - artificial - în care au

agățat covrigei și punguțe cu firmituri de pâine, reprezentând salariile de mizerie pe care le primesc. La miting și-a făcut apariția chiar și Moș Crăciun. Într-un costum ponosit și cu punga goală, Moșul cerșea câteva parale pentru sistemul educațional. Profesorii au adus cu ei la protest și un măgăruș din pluș care avea în piept o foaie pe care era scris: „Maxima ofertă a Guvernului - o mare măgărie”.

„Tăricene, ți-aș dori, / Un prof debutant să fii!”

Vestea primită de la tribunal, care admisesse suspendarea procesului înaintat de Ministerul Educației și Cercetării sindicatelor din învățământ, a încins și mai mult atmosfera. După un ropot de aplauze profesorii au început să strige la unison „demisia”. Aceștia au recomandat guvernanților să-și ia trei ani vacanță și să aibă parte de salariul pe care îl primește un debutant în învățământ. „Foaie verde de cucută / Ne-ai promis 6% / Guvernanți cu aroganță / Luați-vă trei ani vacanță!”. „Tăricene, ți-aș dori, / Un prof debutant să fii!”. „Noi avem doar straie rupte, / Voi sunteți în top 300!”. Nu a scăpat de furia profesorilor nici noul ministru al Educației, Mihail Hărdău. „Școala e-n găleată, / Și va fi chiar și mai rău, / Căci Băsescu în loc s-o scoată, / O bagă și mai rău în Hărdău” (potrivit DEX - pușcărie, închisoare) aluzie la numele noului ministru al Educației, Mihail

Hărdău). Trebuie spus că astfel de mitinguri au avut loc pe tot parcursul celor trei săptămâni de grevă.

Guvernului s-au întrecut în erori

pentru trei săptămâni învățământ!

a doua intervenție a președintelui Băsescu avea să pună capăt protestelor profesorilor. La ultima negociere, care a avut loc la 27 noiembrie, acesta a venit la Palatul Victoria și, după șase ore de discuții, a reușit împreună cu echipa de negociatori a Guvernului să pună pe masă o ofertă, care a fost apoi semnată de președinții celor patru federații.

Guvernanții au trecut la manipulări

Pe toată perioada grevei, Ministerul Educației a încercat prin toate metodele să distrugă unitatea sindicală. În fiecare zi, funcționarii MEEdC au prezentat situații false ale școlilor care sunt în grevă. Totul a culminat pe 23 noiembrie, când MEEdC a anunțat că mai puțin de 50% dintre profesori sunt în grevă, cu toate că cifrele prezentate chiar de ei arătau contrariul. Astfel, potrivit comunicatului MEEdC, profesorii din aproximativ 7.500 de școli renunțaseră la grevă, iar în peste 10.800 de unități de învățământ greva continuă. În aceeași zi însă lovitura de teatru a venit de la Guvern, unde liderii federațiilor din învățământ au fost chemați pentru negocieri. Aici, vicepremierul Gherghe Pogea a considerat că mai importantă decât negocierile este grila de salarizare în care intră numai 10-20% dintre profesori, prezentând-o ziariștilor aflați la întâlnire. Spera probabil ca prin acest gest să atragă presa de partea sa, iar profesorii să cadă în dizgrație. Este inutil să mai menționăm că respectiva grilă nu a avut efectul scontat de Pogea. Știm cu toții care sunt salariile profesorilor?! Liderii sindicali nu au acceptat însă o asemenea jignire, fapt pentru care au părăsit negocierile.

Părinții sunt alături de dascăli

Federația Națională a Asociațiilor de Părinți din Învățământul Preuniversitar (FNAP-IP) a anunțat că susține pricipală revendicare a sindicatelor din învățământ, de acordare a creșterilor salariale, ca

fiind justificată. FNAP-IP consideră că, așa cum s-au găsit soluții viabile pentru rezolvarea unor solicitări, de altfel justificate, de majorare a unor drepturi bănești comunicate inițial ca definitive pentru alte categorii profesionale, cum sunt minerii și parlamentarii, guvernanții vor găsi pe calea dialogului, soluția de ieșire din această criză și vor asigura o creștere acceptabilă a nivelului salarial al cadrelor didactice și personalului administrativ din învățământ. FNAP-IP a fost înființată în august 2005 și

este formată din asociații și comitete de părinți din unități de învățământ din întreaga țară. Potrivit actului de constituire, FNAP-IP și-a propus să realizeze un parteneriat educațional cu Ministerul Educației și Cercetării (MEEdC), unitățile de învățământ și comunitățile locale pentru eficientizarea și creșterea calității învățământului de la noi din țară, în concordanță cu standardele Uniunii Europene și specificul societății românești, în interesul elevilor din învățământul preuniversitar.

Proteste extreme

12 profesori au ales să intre, pe timpul protestelor, în greva foamei. Primul dascăl care a apelat la această soluție extremă a fost Ovidiu Vlădulescu, din Slobozia. Profesorul de franceză, membru al Federației Educației Naționale și-a motivat gestul, spunând că numai așa le va atrage atenția guvernanților. „Am intrat în greva foamei ca să-i oblig pe cei de la Palatul Victoria să revină la realitate, pentru că ignoră gravitatea situației și pericolul care pândeste sistemul de învățământ românesc prin subfinanțare cronică”, a precizat dascălul aflat pe patul de spital. Ovidiu Vlădulescu ne-a mai spus că nu înțelege de ce trebuie ca profesorii să recurgă la măsuri extreme pentru a obține ceea ce prevede practic legea. „Ei negociază la acest moment cu noi legea care îi obligă să crească salariul mediu din învățământ. Nu înțeleg de ce, acum, trebuie să luptăm în stradă, pe paturi de spital, în greva foamei, prin mitinguri, ca să-i obligăm să respecte legea și propriile angajamente. Trăim într-o țară absurdă, iar dumealor ne sfidează. Votează trei milioane de euro ca să-și cumpere mașini de lux... și nu sunt fonduri pentru învățământ. Este pur și simplu impertinentă, când vin și ne cer să trecem să muncim în continuare, și ei să se îmbuibă”, a mai declarat profesorul grevist.

„Nu renunțați la greva disperării și a demnității!”

Timp de trei săptămâni pe adresa Federației Educației Naționale au curs sute de mesaje. Unele dintre ele le prezentăm în cele ce urmează.

„Ne este rușine că suntem profesori, vă spunem sincer, chiar și dublate salariile nu știu dacă mă mai motivează învățământul. Trageți singuri concluziile”. (Mesaj trimis de la un profesor.)

„Să trăiască guvernanții cu 100 de euro pe lună! Dacă mi-ar oferi cineva alternativa de a pleca la muncă în occident prin contract de muncă, mâine îmi dau demisia din Învățământ”. (Un alt cadru didactic.)

„Stimați sindicalști - deși nu sunt cadru didactic, în calitate de părinte, cu un copil de școală, vă susțin în toate demersurile dumneavoastră! Consider că nu se poate avea învățământ de calitate fără o salarizare corespunzătoare a personalului didactic”. (Mesaj trimis de un părinte.)

„Vineri, în Piața Constituției, v-am dat girul meu, mi-am pus speranța în dumneavoastră. Vă implor să ne reprezentați interesele în continuare, să nu semnați acel acord. Altfel, ne-ați trădat și dumneavoastră. Lăsați-ne măcar demnitatea! Voi face un împrumut la bancă, fără acoperire, pentru că sunt suplinitor și nu pot obține altfel credit. Îmi va fi greu, dar încă de când am semnat prima oară știam la ce mă înham. Nimic nu mă poate determina să dau înapoi și eu nu o voi face. Azi am semnat iar pentru continuarea grevei și neseemnarea acordului. M-am întors acasă, m-am uitat în ochii copilului meu și i-am spus: „Nu trebuie să-ți mai fie rușine că ești copil de profesor!”, cu stima, M. Călin.

„Nu renunțați la greva disperării și a demnității!!! Unde sunt tichetele de masă, fondul pt. carte, pt. internet, pt. haine??? Nu cedați, în numele tuturor care vă sprijină trup și suflet însângerat de durerile umilinței...”, cu stima M. Mazilu.

Către Federația Educației Naționale, domnului președinte Cătălin Croitoru: „În numele tuturor membrilor Sindicatului Cadrelor didactice (SEH - Pedagogusok Szakszervezete) cel mai mare sindicat din învățământ din Ungaria, țin să vă asigur de tot sprijinul și solidaritatea noastră. Suntem conștienți că treceți prin momente grele, dar adevărul este de partea voastră. În pragul aderării la Uniunea Europeană este mai mult decât important să aveți o infrastructură a învățământului care să vă asigure condiții de muncă demne de menirea pe care o îndepliniți și salarii care să permită un nivel de viață decent. Vă felicităm pentru rezultatele deja obținute și vă urăm mult succes în continuare. Suntem alături de voi.”

Budapesta, la 21 noiembrie 2005
László VARGA, Președinte

FEN a cerut încă din 2 august,

Plata restanțelor salariale pentru toți angajații din învățământ

Unul din punctele îndelung discutate în cadrul negocierilor dintre sindicatele din învățământ și reprezentanții Guvernului s-a referit la plata restanțelor salariale, pentru perioada octombrie 2001- octombrie 2004. Însă, de vină pentru discuțiile interminabile nu au fost demnitarii, ci doi lideri ai profesorilor, care nu vroiau sub nici o formă ca de restanțele salariale să beneficieze

și dascălii care nu sunt membri de sindicat. Și asta, în condițiile în care profesorul care nu dorește să facă parte din vreun sindicat este oricum obligat să verse 1% din salariu în contul organizațiilor sindicale, având în vedere că și el beneficiază de rezultatele negocierilor purtate de către reprezentanții dascălilor. Prin urmare, deși se folosesc de fondurile primite de la profe-

sorii neimplicați în mișcarea sindicală, cei doi lideri în cauză nu numai că nu se bat și pentru drepturile acestora, ci le pun și bețe-n roate, în felul acesta determinându-i să se înscrie în sindicat. Trebuie spus că, încă din august a.c., Federația Educației Naționale a încercat să rezolve problema salariilor restante pentru toți angajații sistemului de învățământ. Liderii FEN au

trimis Executivului o scrisoare, pe data de 2 august a.c., în care cereau adoptarea unei hotărâri de guvern care să ofere o soluție unitară de plată a restanțelor salariale. După patru luni de așteptare, la 29 septembrie a.c., pe adresa FEN, s-a primit, în sfârșit, răspunsul la cerere. Vă prezentăm atât scrisoarea FEN, cât și documentul primit de la Guvern.

Adresa nr. 147/02.08.2005

Către,

Guvernul României

În atenția,

Domnului Călin POPESCU-TĂRICEANU, PRIM-MINISTRU

În temeiul art. 28 al. 1 Legea Sindicatelor și art. 102 al. 1 și 2 Constituția României, Federația Educației Naționale, în numele salariaților din învățământ PUNE ÎN VEDERE GUVENULUI ROMÂNIEI: Să dispună, de urgență, plata diferențelor salariale neacordate prin încălcarea dispozițiilor în materie salarială pentru personalul din învățământ, pe perioada ultimilor trei ani.

Ulterior adoptării Legii 128/1997, salariile personalului didactic de predare și didactic auxiliar, au fost calculate și acordate cu încălcarea dispozițiilor legale în materie salarială, creându-se astfel un deficit major în veniturile acestora.

Abia în octombrie 2004, ca urmare a negocierilor dintre federațiile sindicale, semnate ale Protocolului din 14 septembrie 2004, și Guvernul României, acesta a emis OUG nr. 68/2004, care reglementa o machetă de calcul cu un algoritm foarte clar, adoptat în conformitate cu prevederile Legii 128/1997 în materie salarială. Prin adoptarea algoritmului în această formă, a apărut și recunoșterea implicită, din partea acestei instituții, a greșelilor de calcul al salariilor din învățământ.

Desigur, ordonanța producând efecte doar pentru viitor, prin adoptarea ei nu a fost posibilă și repararea prejudiciului anterior.

Pentru acest motiv, în scopul reparării prejudiciului astfel creat, numeroase sindicate, la diferite niveluri, au demarat acțiuni civile.

Din păcate însă, majoritatea acestor organizații, în lupta lor pentru imagine și cu concursul anumitor instituții ale satului, au omis faptul că Legea 128 (temeiul legal al acțiunilor judecătorești) are efecte asupra tuturor salariaților din învățământ, iar calculul greșit a afectat, fără excepție, toți salariații din învățământ, al căror salariu s-a calculat conform acestei legi.

Asupra majorității acțiunilor s-au pronunțat deja hotărâri definitive și executorii, astfel încât, la acest moment, au apărut, mulțumită organizațiilor suferinde de crize de imagine, două categorii distincte de bugetari ai învățământului, paradoxal salariați prin aceeași lege:

- ♦ prima categorie: caracterizată prin faptul că, în urma unor acțiuni limitative și discriminatorii, și-au recuperat drepturile salariale de care au fost privați.
- ♦ a doua categorie: caracterizată prin faptul că, deși au fost privați în același mod, de aceleași drepturi, de aceleași instituții, nu și-au recuperat banii datorati, privind neputincioși la spectacolul de împărțire a banilor câștigați în procesele civile.

Subliniem faptul că, este de notorietate principiul universalității legii, astfel încât, pe nici o cale nu se pot crea alte situații decât cele prevăzute de legea 128/1997 în materie salarială.

Mai mult decât atât, potrivit art. 239 Codul muncii, prevederile contractului colectiv de muncă produc efecte pentru toți salariații, indiferent de data angajării sau de afilierea lor la o organizație sindicală și conform art. 241 al. 1 lit. c: clauzele contractelor colective de muncă produc efecte după cum urmează: lit. c) pentru toți salariații încadrați la toți angajatorii din ramura de activitate pentru care s-a încheiat contractul colectiv de muncă la acest nivel.

Bineînțeles că existența absurdă și ilegală a două categorii artificiale de bugetari în cadrul aceleiași ramuri de activitate, determină implicit și apariția unei a doua categorii de pensionari: cei care deși au aceleași condiții de muncă și încadrare, vor avea o pensie mult mai mică, deoarece, la un moment dat, instituțiile competente le-au refuzat dreptul de a le recalcula, legal, salariul.

Gravitatea și implicațiile pe termen lung ale acestei crize socio-profesionale este evidentă și numai o instituție responsabilă conștientizează efectele acesteia.

Desigur această situație a generat, deja, tensiuni și nemulțumiri maxime în rândul salariaților din învățământ, care sunt din ce în ce mai conștienți de faptul că drepturile lor salariale prevăzute de Constituția României, legea 128/1997 și Contractul colectiv de muncă, le sunt flagrant încălcate, astfel încât sunt dispuși la orice acțiuni pentru recuperarea lor.

Instituția dumeavoastră, în baza prerogativelor cu care a fost investită, are obligația față de salariații bugetari și față de instituția statului de drept, să soluționeze această situație, fără precedent în sistemul economiei naționale, prin repunerea în starea de drept și repararea prejudiciului adus salariaților.

Unul dintre ministerele aflate în subordinea Guvernului României îi sunt aplicabile prevederile art. 243 al. 1: executarea contractului colectiv de muncă este obligatorie pentru părți, iar conform al. 2: neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul colectiv de muncă atrage răspunderea părților care se fac vinovate de aceasta.

Având în vedere calitatea de emitent al actelor normative specifice salarizării în învățământ, dar și faptul că Ministerul Educației și Cercetării se organizează și funcționează numai în subordinea Guvernului, vă solicităm ca, cu maximum de urgență, să analizați situația și să procedați la dezamorsarea acestei crize socio-profesionale.

Vă solicităm să nu vă aliniați la acțiunile ilegale de prozelitism sindical, discriminare socială și orice alte fapte neconstituționale.

Față de toate acestea, vă solicităm să dipuneți repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dispozițiilor Legii 128/1997, în materie salarială, pentru toți salariații afectați, indiferent că sunt sau nu membri de sindicat.

În situația nesoluționării problemei prezentate, Federația Educației Naționale va apela la toate mijloacele legale garantate de Constituția României, legea penală și Legea Sindicatelor, astfel încât:

- ♦ în temeiul art. 28 al. 1, Federația Educației Naționale va declanșa grevă generală în învățământ
- ♦ va formula plângere penală împotriva celor responsabili de infracțiunea de delapidare art. 215(1) Cod penal, infracțiune prevăzută de LG. 81/1999 privind datoria publică, infracțiunea prevăzută de legea 19/2000 privind regimul sistemului public de pensii și alte asigurări sociale.
- ♦ pentru refuzul de a soluționa cererea noastră legitimă, vom formula plângere penală împotriva celor responsabili pentru abuz în serviciu contra intereselor publice (art. 248 Cod penal).

Menționăm că această situație a fost adusă și la cunoștința Ministerului Educației și Cercetării.

DATA
2 august 2005

Președinte,
Cătălin Croitoru

Către,

Federația Educației Naționale

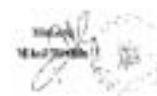
În atenția,

Domnului președinte Cătălin Croitoru

În baza solicitării adresate Ministerului Educației și Cercetării de către Cancelaria Primului-ministru (nr. 755/CV/18.11.2005) ca urmare a scrisorii trimise de dvs., în data de 2 august 2005, Guvernului României, cu privire la plata diferențelor salariale neacordate în perioada 2001 - 2004, vă facem cunoscut că soluționarea problemelor ridicate de dvs. a fost cuprinsă în acordul semnat, în data de 28 noiembrie 2005, de reprezentanții Guvernului României și cei ai federațiilor sindicale din învățământ.

Potrivit acordului, Guvernul se angajează să stabilească, prin Ministerul Educației și Cercetării, o reglementare unitară care să împiedice apariția de discriminări între salariații aflați în aceeași situație. Până la 31 ianuarie 2006, Ministerul Educației și Cercetării va stabili valoarea sumelor datorate și neplătite angajaților din învățământ. Plata acestor sume va începe cu luna februarie 2006 și va fi eșalonată pe o perioadă de maximum 35 de luni. Suma lunară medie va fi de 330.000 RON. Pentru personalul deja pensionat, care este îndreptățit la plata sumelor restante, achitarea acestora se va face în tranșe, dispuse în limita a maximum trei luni, iar pentru personalul pensionabil în intervalul perioadei de maximum 35 de luni, achitarea se va reeșalona așa încât să fie încheiată cel mai târziu la data pensionării.

În cazul proceselor câștigate, sumele se vor achita conform hotărârilor judecătorești într-o singură tranșă.

CONSILIER JURIDIC

Consilierul tău juridic,
Alexandra ICHIM

Noiembrie 2005. O lună, care cu siguranță nu va fi prea ușor uitată de dascăli, dar nici de Guvernul României sau de MEEdC. A fost o lună cu bune și cu rele, balanța înclinând totuși spre cele bune. Dar să facem acest bilanț împreună.

Ministerul Educației a încercat să transforme peste 300.000 de dascăli în greviști ilegaliști Cu greva la tribunal

Dacă inițial dreptul la negocieri colective ne-a fost refuzat luni în șir, ulterior, prin presiunea federațiilor sindicale și a manifestațiilor publice, Guvernul deschide negocierile. Totul a început o dată cu acțiunile de protest de la deschiderea anului școlar, au continuat cu mitingul de forță din 5 octombrie, ajungând în final la ceea ce guvernantilor le place să numească „negocierile cu sindicatele”. La început, întâlnirile noastre cu Guvernul păreau a fi doar o mimare de negociere în condițiile în care mandatul prezentat nouă de Guvern a fost 0% creșteri salariale. Față de acest mandat, în calitate noastră de negociatori, ne-am simțit datori să argumentăm Guvernului solicitările noastre privind creșterea procentului alocat din Produsul Intern Brut, prin argumente pertinente, concludente și susținute de situații reale.

În încercarea de a-și justifica incapacitatea de guvernare democratică liberală reală, Guvernul a făcut uz de argumente ce incriminau profesorii, îi transformau în niște ilegaliști și în niște persoane care nu au ce căuta de fapt în finanțarea de stat. Iată cum, în pline negocieri și fără nici o precizare prealabilă, în timp ce discutăm semnarea sau nesemnarea unui acord, Ministerul Educației găsește, sau cel puțin așa a sperat, soluția incapacității sale de gestionare a crizei: un proces civil care să transforme peste 300.000 de dascăli în greviști ilegaliști.

Cu o acțiune pregătită „pe genunchi” și peste noapte, chiar mai înainte ca actualul ministru să fie de-adevărat ministru, Ministerul Educației prin reprezentanții săi se prezintă în instanță cu solicitarea fermă către judecători de a constata ilegalitatea grevei pentru ca astfel să se dispună încetarea acesteia. Față de această problemă se impune analiza, distinctă, a mai multor aspecte. Astfel, situația în care ne-am aflat luna trecută se numește și este încadrată de Legea 168/1999 drept „conflicte de

muncă”, mai exact „conflicte de interese” (Legea 168/1999 este actul normativ care reglementează exclusiv situația conflictelor născute între angajator și salariați cu toate elementele ce decurg din aceasta).

Acțiunea din instanță, purtată între reprezentanții sindicaliștilor și cei ai MEEdC, a debutat cu o nepotrivire procedurală, deoarece reprezentanții ministerului fuseseră împuterniciți în această cauză cu un mandat nevalid, semnat de o persoană care nu putea angaja astfel de servicii. Mai mult decât atât, tot la acest termen, constatând faptul că acțiunea a fost introdusă vineri 11 noiembrie 2005, adică la o zi de la numirea în funcție a ministrului și nu după cele trei zile de la publicarea în Monitorul Oficial așa cum prevede Constituția României, ne-am văzut îndreptățiți a solicita instanței să constate că cererea, fiind semnată de o persoană fără această calitate, nulitatea cererii. Față de această solicitare, instanța s-a pronunțat în sensul respingerii excepției și a fixat un nou termen de judecată la care urma să discutăm toate celelalte excepții.

Excepția de neconstituționalitate

Astfel, la noul termen de judecată, instanța pune în discuția părților o serie de excepții invocate de sindicate în scopul de a apăra demnitatea și dreptul celor peste 300.000 de salariați și de a a înlătura acțiunea MEEdC. În ordinea stabilită de procedura civilă, excepțiile sunt discutate rând pe rând. Spre finalul dezbaterii, când completul se pregătea pentru suspendarea ședinței, în scopul deliberării și pronunțării unui verdict, FEN invocă excepția neconstituționalității unor texte din Legea care reglementa conflictul supus judecătii. În opinia noastră, Legea 168/1999, în întregul ei, dar în mod special în câteva articole, crea situația imposibilității de a desfășura o grevă legală. Întrucât dreptul la grevă este garantat prin Constituție, iar munca forțată este interzisă de aceasta, am apreciat util să ridicăm această excepție, pentru a fi trimisă la Curtea Constituțională, singura în măsură să se pronunțe asupra constituționalității / neconstituționalității unor dispoziții legale. Desigur, pe perioada în care excepția este trimisă Curții, analizată și decisă constituționalitatea/neconstituționalitatea dispozițiilor supuse controlului, judecata pe fond se suspendă.

Abia după pronunțarea Curții, în funcție de decizia acesteia, judecata pe fond se reia sau nu. În cazul nostru, Curtea apreciind că dispozițiile supuse controlului sunt constituționale, judecata pe fondul cererii de chemare în instanță formulată de MEC trebuia reluată. Însă, în aceeași zi cu decizia Curții, salariații din învățământ au decis și ei: Federațiile sindicale trebuie să semneze acordul cu Guvernul. Procentul majoritar nu se justifică neapărat prin faptul că oferta Guvernului, 11.83%, iar fi mulțu-

mit, dar din „n” motive, așa era mai bine. Prin acceptarea acordului, greva - obiectul acțiunii civile - înceta. Pentru acest motiv, MEEdC, în calitate de reclamant, a decis retragerea cererii de chemare în judecată.

La închiderea ediției a sosit și citația pentru ultima înfățișare în procesul intentat de MEEdC: 2 decembrie 2005, când Tribunalul a luat act de voința ministerului de retragere a cererii de chemare în judecată și încetarea procesului ca lipsit de obiect.

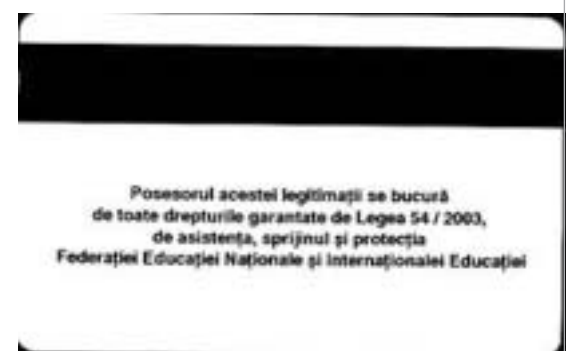
FEN TE AȘTEAPTĂ ȘI PE TINE!

Are cine să te apere? Chiar o face? Dacă nu, membrii Federației Educației Naționale te cheamă alături. Nu vei regreta. În plus, imediat ce te vei înscrie, o să primești mai multe avantaje. Cu noua legitimație FEN pășești în secolul următor. Cardul FEN îți va oferi:

- ❖ un control stomatologic anual gratuit la unul din cabinetele stomatologice alocate;
- ❖ indemnizație pentru spitalizare din accident de 100.000 lei/zi;
- ❖ asigurare pentru îmbolnăvire gravă standard cu o despăgubire de 10.000.000 lei - afecțiunile grave acoperite sunt: cancer, infarct, transplant major de organe, atac vascular cerebral, afecțiuni coronare care reclamă o intervenție de tip by-pass, insuficiență renală;
- ❖ asigurare de deces din orice cauză, cu o despăgubire de 20.000.000 lei.

Acesta este numai începutul. O echipă a FEN caută în fiecare zi noi avantaje pentru membrii săi. Se negociază deja cu mai multe firme și instituții interesate de dimensiunea grupului FEN pentru ca posesorii legitimației FEN să aibă avantaje în sfera finanțelor, serviciilor, comerțului etc.

Dacă dorești să devii membru FEN poți primi toate explicațiile necesare la:
tel.: 021/337.11.40 sau 021/337.11.85 • e-mail la office@fen.ro • www.fen.ro

Elevii români, mediocri pe plan internațional

Un studiu internațional distruge mitul potrivit căruia elevii români sunt premianții Terrei. La matematică și științe, copiii din țara noastră sunt clasati doar la mijlocul topului, fiind întrecuți de elevii din țările asiatice. Potrivit reprezentanților TIMSS, doar 4% dintre școlarii români ar putea fi alături de cei mai buni elevi din lume.

Lelia Mihai

Peste 4.000 de elevi români din 148 de școli din mediul urban și rural au participat la un studiu TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study) care le-a evaluat cunoștințele la matematică și științe. Cercetarea a fost realizată simultan în nu mai puțin de 46 de țări ale lumii. „Elevii au fost evaluați cu ajutorul unor chestionare cu răspunsuri la alegere sau construite și cu ajutorul un caiete de teste”, a spus Gabriela Noveanu, coordonatoarea studiului TIMSS. Punctajul obținut de școlarii români a fost la nivelul mediei inter-

naționale, clasând România pe locul 26, la matematică, și pe 27, la științe. Pe primele locuri s-au situat țările asiatice, Singapore, Coreea și Taiwan, iar țările cu scoruri semnificativ mai joase decât ale României, au fost țările arabe și din Afri-

„O lipsă cronică de profesori tineri”

38% dintre elevii români au profesori de științe în vârstă de aproximativ 50 de ani, ceea ce reprezintă cu 16 procente mai mult decât media internațională și atestă „o lipsă cronică de profesori tineri”, a adăugat Gabriela Noveanu, coordonatorul studiilor TIMSS. În privința matematicii, procentul elevilor care au profesori cu vârsta mai mare de 50 de ani este de 48%.

ca, cum sunt Iran, Bahrain, Palestina, Maroc, Ghana și Africa de Sud.

Doar 4% dintre elevi sunt avansați

La matematică, elevii români au avut cele mai bune rezultate la numeratie, înregistrându-se o creștere de 16 puncte față de ultima testare. La măsurători și algebră, elevii au avut un punctaj mai mic cu 8-9 puncte. Însă, doar 4% dintre ei ar putea fi incluși între cei mai buni elevi ai lumii, în comparație cu Singapore, de exemplu, care are 44% din elevi cu un nivel de pregătire avansat sau chiar Ungaria, cu 11%. În ceea ce privește științele, elevii români se pricep mai bine la chimie, fizică și la științele vieții. Și în acest domeniu tot 4% dintre elevi au un nivel de pregătire avansat.

Temele pentru acasă dau rezultate

Din toate cele 46 de țări participante, România este pe locul întâi la volumul temelor la matematică pentru acasă, dar și la timpul folosit pentru efectuarea acestora. Elevii care primesc teme de cel puțin 3-4 ori pe săptămână și lucrează cel puțin

30 de minute pentru rezolvarea fiecăreia, obțin rezultate mai bune decât cei care au una sau două teme pe săptămână.

Cărți mai multe, rezultate mai bune

„TIMSS a dovedit existența unei corelații între numărul de cărți din biblioteca personală și rezultatele elevilor la matematică și științe. S-a constatat o diferență de scor la științe de 81 de puncte între elevii români care beneficiază de o bibliotecă de peste 200 de cărți și cei cu cel mult 10 cărți”, a explicat Gabriela Noveanu, coordonatorul studiului. Atât la matematică, cât și la științe, rezultatele medii ale elevilor sunt influențate de numărul de cărți de acasă.

Probleme și la citire

La studiile PIRLS, elevii de clasa a IV-a au avut de citit la prima vedere un text narativ și unul informativ. După aceasta, școlarii au fost puși să extragă, din acele texte, informații explicit formulate, să evalueze limbajul și conținutul literar și informațional al textului și să formuleze concluzii. La testarea lecturii în scop literar și informațional, scorul obținut de elevii români a fost de 512 puncte, depășind puțin media internațională, de 500 de puncte. Elevii din mediul urban au obținut la aceste teste cel mai bun rezultat, fiind urmați de cei din mediul rural. Dar cel mai mic scor a fost obținut de elevii din zonele suburbane.

Prin compania SIVECO,

România apare pe harta mondială a învățământului asistat de calculator

România a primit prin compania firma SIVECO World Summit Award (WSA) la secțiunea eLearning în cadrul World Summit for Information Society organizat anul acesta în Tunisia. Distincția este încă o recunoaștere internațională a creativității și calității conținutului educațional dezvoltat pentru Sistemul Educațional Informatizat, program de care beneficiază în prezent peste 700.000 de elevi și profesori din țara noastră.

Constantin Neacșu

Nu mai puțin de 35 de experți internaționali, care au format Marele Juriu, și-au motivat alegerea spunând despre lecțiile AeL că reprezintă un excelent exemplu de abordare inovativă a eLearningului. Ei au spus că materialele digitale realizate de SIVECO România pot fi folosite în diverse medii de instruire și acoperă o varietate mare de materii: matematică, fizică, chimie, istorie, biologie, informatică, geografie și tehnologie. „Lecțiile AeL oferă profesorului flexibilitate și reprezintă o unealtă excepțională care promovează abordarea centrată pe student. Au un

design foarte clar, plăcut, care contribuie în mod semnificativ la înțelegerea conceptelor și fenomenelor prezentate. Bogate în funcționalități multimedia, lecțiile AeL sunt un exemplu de bună practică pentru noile tendințe din eLearning”, au mai precizat membrii juriului. Prezent la festivitatea de premiere, ministrul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Zsolt Nagy a declarat că lecțiile AeL arată profesionalismul informaticienilor români. „Pre-

miul pe care l-a primit SIVECO România este, dincolo de recunoașterea la nivel mondial a calității produselor sale de eLearning, o dovadă a profesionalismului specialiștilor români în IT. Este o realizare importantă pentru întreaga industrie românească de profil”, a adăugat ministrul. La rândul său, directorul general al companiei SIVECO România, Irina Socol, a precizat că premiul oferă certitudinea sutelor de mii de utilizatori că utilizează

produse de calitate mondială. „Premiul WSA ne onorează nu doar pe noi ca producători de software educațional, ci și pe utilizatorii lecțiilor AeL, elevii și profesorii din toată țara, care au astfel certitudinea că utilizează la clasă produse de calitate, competitive la nivel mondial. Acest premiu mondial adaugă o nouă dimensiune brandului de țară: România este un jucător recunoscut pe piața internațională de eLearning”, a spus Irina Socol.

Despre World Summit Award

World Summit Award (WSA) este competiția mondială care selectează și promovează cele mai valoroase produse care înglobează conținut multimedia. WSA urmărește reducerea prăpastiei digitale și reunește 168 de țări de pe toate continentele.

Concursul urmărește diversitatea și identitatea culturală a produselor și proiectelor multimedia care contribuie în mod eficient și creativ la informatizarea educației. WSA are loc în cadrul și în cooperare cu „World Summit on Information Society (WSIS)”.

Lecțiile multimedia AeL, un pas spre o nouă eră

Conținând peste 1500 de titluri de lecții interactive, pachetul de lecții multimedia AeL cuprinde documentare și prezentări multimedia, experimente și simulări virtuale, cursuri electronice, momente de lecție, lecții cu strategie didactică predefinită. Aceste instrumente didactice sunt disponibile în liceele din România în cadrul programului Sistem Educațional Informatizat și pot fi descărcate gratuit de pe <http://portal.edu.ro/>, site-ul oficial al proiectului SEI.

Cu televizorul, Guvernul britanic informează... profesorul

Un clișeu de care ne-am săturat: televiziunea ar trebui să educe. Dezvoltarea acestuia, în termenii sociologilor care radiografiază fenomenul, ar fi cam așa: televiziunea, prin intermediul programelor difuzate, ar trebui să joace un rol activ în educația copiilor și adulților. Numai că realitatea dovedește că televiziunea are altă agendă! Din această cauză, Guvernul a decis să nu mai stea la mâna televiziunilor și a alocat resurse financiare pentru un canal dedicat exclusiv profesorilor. O inițiativă excelentă, au spus profesorii... Atâta doar că ea aparține Guvernului Marii Britanii.

Fișă de identitate (tele)vizuală

Teachers' TV este primul canal digital de televiziune din Marea Britanie dedicat profesorilor, este gratuit, și a fost lansat în 8 februarie 2005, simultan cu site-ul aferent (www.teachers.tv). Deși este finanțat de Departamentul pentru Educație și Competențe din cadrul Guvernului britanic, postul este independent din punct de vedere editorial și reprezintă portavocea catodică pentru exprimarea opiniilor profesorilor. E de prisos să spunem că pentru englezi cuvântul „independent” are sens și în plus, problemele profesorilor din insulă, sunt diferite de cele ale omologilor din România (dacă paralela rezistă).

Concret, Teachers' TV asigură accesul la resurse educative și bune practici în materie de management școlar și educațional, oferă sprijin pentru dezvoltarea profesională, difuzează știri și este, practic, șansa profesorilor de a se exprima în numele libertății de opinie. De altfel, ințenția promotorilor a fost ca Teachers'

TV să devină un important mijloc de sprijin pentru personalul didactic și alte categorii de personal școlar, facilitând comunicarea experiențelor personale și economisind din timpul dedicat activităților de pregătire și cercetare.

Cum și ce se vede?

Teachers' TV emite 24 ore pe zi, șapte zile pe săptămână, și poate fi recepționat prin cablu, satelit și DSL. Programele sunt special concepute pentru profesorii ocupați și pentru a putea fi mai ușor urmărite, cele mai multe au o durată de

15 minute. În week-end există însă posibilitatea de „recuperare” a informației pierdute, deoarece pe lângă reluarea principalelor emisiuni din cursul săptămânii se difuzează și o retrospectivă a știrilor și evenimentelor „care contează”. Dacă nici așa nu pot fi urmărite, mai există o variantă: descărcarea emisiunilor de pe site-ul Teachers' TV.

Profesorii nu sunt doar telespectatori

Creat cu sprijin din partea unor cadre didactice, programele acestui post de

televiziune sunt adaptate curriculumului național și se adresează diferitelor necesități și interese ale unor grupuri diferite, de la cadrele didactice din învățământul primar și secundar, până la asistenții de la clasă sau profesori debutanți. În grila de emisie sunt incluse deopotrivă documentare și dezbateri pe teme de actualitate din educație. „Teachers' TV este un canal inovator care le va da posibilitatea profesorilor și școlilor de a învăța unii de la ceilalți prin împărtășirea ideilor și informațiilor practice”, spun reprezen-

tanții consorțiului care asigură funcționarea acestui post de televiziune (grupul Education Digital – format din specialiști în educație și media: Brook Lapping Productions, ITV și Institutul Britanic pentru Educație). Mai mult, din 13 septembrie 2005, oricine lucrează într-o școală din Anglia poate deveni asociat Teachers' TV. Asociații Teachers' TV au acces la anumite informații înaintea publicului larg, pot intra pe forumuri de discuții interactive, se pot implica mai mult în elaborarea programelor Teachers' TV și pot primi invitații la o mulțime de evenimente. În schimb, trebuie să dea de știre colegilor că există un canal TV care le reprezintă interesele și să ofere idei pentru diversificarea grilei de programe.

Legământul unui Sir

Așa cum am menționat, consorțiul deține controlul editorial deplin asupra Teachers' TV, și chiar dacă banii vin din bugetul Departamentului pentru Educație și Competențe, implicarea acestuia este limitată la stabilirea obiectivelor educaționale ale canalului, astfel încât acestea să răspundă nevoilor profesorilor și să-i ajute să aplice curriculumul național. Pentru ca posibilele ingerințe guvernamentale să fie evitate din start, Consiliul de administrație (board of governors), format din personalități din domeniile educației și media, veghează atât la independența editorială a canalului, cât și la respectarea parametrilor de calitate. „Cu tot respectul pentru cheltuirea unor fonduri publice, este datoria mea ca președinte al consiliului de administrație să asigur și să mențin independența editorială a postului. Sperăm ca pentru cei care lucrează în învățământ Teachers' TV să fie folositor și relevant”, afirmă Sir Paul Judge, dirigitorul acestui consiliu.

Alin Bratu

Avizierul, de bază pentru școlile din țara noastră

În România, informarea profesorilor se face tot prin aceleași metode cunoscute și de bunici. La noi, de bază rămâne tot afișierul din cancelarie sau panoul de la secretariat în lipsă de altceva. Aici sunt afișate cele mai multe ordine ale MEdC și alte mesaje adresate dascălilor. Acest lucru se întâmplă în condițiile în care, la ora actuală, mai există încă multe unități de învățământ unde nu a pătruns computerul. Potrivit unui studiu realizat de Institutul de Științe ale Educației, doar 32% dintre școlile din mediu rural au telefon, 0,6% au fax, 7,6% calculator, 3,4% copiator și 14,3% televizor. Și dacă ar exista un post tv pentru profesorii români, în cele mai multe unități de învățământ acesta nu ar avea la ce să fie recepționat.

Fără iluzii – un exercițiu de gândire critică

Cercetător ISE,
Ovidiu Mântăluță

Onestitatea, încrederea și respectul față de lege reprezintă, pe lângă rezultate ale educației, valori fără de care o comunitate își merită cu greu numele, și în principiu, nici nu există, decât ca sumă de indivizi, „homo homini lupus”. Ceea ce îi leagă pe oameni și face ca viața noastră să fie suportabilă, predictibilă și eforturile noastre să fie eficiente este denumit generic drept „capital social”. Capitalul social, fără a avea pretenția că dăm o definiție elaborată, reprezintă suma atitudinilor și așteptărilor care determină oamenii să conlucreze, să se angajeze în activități pentru binele colectivității, suma normelor sociale împărtășite și care facilitează cooperarea între indivizi și grupuri.

Teoriile privind capitalul social, în spe-

cial studiile lui Putnam privind diferențele de civism dintre sudul și nordul Italiei, spun că în lipsa autodiscipliniei și respectului pentru norme din comunitățile sudice, singura speranță pentru locuitorii acelor regiuni vine de la forțele de ordine – poliție, jandarmerie, justiție. La noi în țară putem constata similitudini cu sudul italian aflat sub semnul mafiei – mesajele electorale de tipul „prima dată ordine”, „dreptate și adevăr”, mesajele justițiare „hoții la pușcărie” sau reparatorii „să confiscăm averile ilegale” au avut și au priză la public. Nu comentăm aici cât de credibile sunt aceste mesaje sau dacă au vreo șansă de a deveni realități, ci doar faptul că multă lume din țara noastră are convingerea că mai orice e permis, și își urmează această convingere. Practica socială a arătat că au avut succes, la diferite nivele, cei care au înșelat și au delapidat, nu au avut rușine și nici milă, care și-au urmat poftelile și instinctele de criminali acumulativi și de mitomani, care au înșelat încrederea și speranțele oricui și oricum. Cealaltă parte, victimele așa zice, sunt profund nemulțumite și ar vrea să se întâmple ceva, Deus ex machina, dar fără să se implice prea mult, eventual doar emoțional, cu vreo două înjurături și oftături, sau o anonimă, după ce agresorul victorios în mărlănia lui a trecut dealu’.

Mafia și statul

Realitatea sudului Italiei mai arată că există un cerc vicios – un guvern nu poate fi puternic în regiunile lipsite de civism, dacă vrea să rămână și democra-

tic; în absența cooperării cetățenilor legea este slabă, iar apărătorii acesteia, de tipul comisariatului Cattani, sfârșesc prost până la urmă, copleșiți de sistem. Mafiile trăiesc și proliferază fiindcă furnizează acele servicii care lipsesc în societate – sunt sursă de normativitate, strâmbă e drept, dar „omerta” și „onore della famiglia” sunt respectate. În cartierele și localitățile ocupate de Mafie este ordine, există stăpâni și pedepse. Mafia se substituie altor instituții ale statului care au singure dreptul de a exercita violență asupra cetățenilor (poliția, justiția) – este puternică, respectată și temută – fiindcă oferă ceea ce alții nu pot oferi: ordine socială și norme impuse societății, fie și cu pistolul. Mafia mai oferă ceva – resurse, la care nu ai acces decât dacă joci conform regulilor. Mafia cere sacrificii, nu este foarte simplă să respecti codul său și să progresezi în ierarhie. Dar aderenții la regulile Mafiei se simt confortabil – există reguli, acestea sunt respectate și trădătorii sunt pedepsiți exemplar. Mai țineți minte de când nu se mai vorbește de trădare în discursul public românesc? Oare trădarea a dispărut, sau este benignă ca gripa aviară pentru măgari? E drept, nu am auzit în ultimii ani acest cuvânt la greutatea lui reală, iar în politică, în afaceri, în dragoste și în viața de zi cu zi și-a pierdut sensul. În ce privește trădarea de patrie, cred că mulți juriști ar începe chiar să zâmbească la astfel de năstrușnicie abstractă și greu de dovedit.

Clientelismul politic este un fenomen prezent într-un număr mare de noi de-

mocrații sau de țări care au experimentat regimuri autoritare, fără a deveni propriu-zis democrații după aceasta. Unul din modurile fundamentale prin care se încearcă demontarea acestei plăgi este permanenta raportare la promisiunile electorale, adresate unor largi categorii de alegători, și realizările obținute în timpul guvernării.

Clientelismul politic se manifestă în situațiile în care promisiunile electorale care propun realizarea unor bunuri publice sunt convertite în decizii politice care favorizează mici grupuri țintă, grupurile clientelare. De aceea, una din principalele funcții ale organizațiilor societății civile, asociații profesionale și sindicate este monitorizarea, bazată pe indicatori specifici, a eficienței și calității îndeplinirii programului de guvernare. Această activitate amplă se bazează pe existența grupurilor de lucru și de analiză sectorială, grupuri care să realizeze în același timp și legătura cu categoriile sociale și profesionale de cetățeni care sunt subiectul politicilor publice și programelor.

Clientelismul politic se manifestă pregnant în distribuția inechitabilă a resurselor, prin accesul preferențial la deciziile administrative și prin managementul incorect al resurselor umane, în special cel aflat în aria administrației centrale și locale. Programele de resurse umane pentru organizațiile care fac analiza și monitorizarea politicilor publice vor trebui să încurajeze competența, credibilitatea profesională și managerială, în primul rând în cazul membrilor, iar aceștia o vor propaga în cadrul altor struc-

turi funcționale din care fac parte, în acțiunea exercitată și în contactul cu cetățenii. Dacă nu se întâmplă aceasta, chiar organizațiile societății civile, sindicatele și asociațiile profesionale pot deveni ele însele clientelare. Vom presupune, ca ipoteză de lucru, că nu au devenit... încă, sau că au fost și și-au revenit – nu știu, voi o să-mi spuneți.

Educația ca bun public

În privința bunurilor publice, și educația, printre altele, este un bun public, soarta a fost tristă – pădurile au fost defrișate și nimeni nu a fost găsit răspunzător de aceasta, terenurile au alunecat, digurile nu s-au construit, contractele s-au măs-luit, în cea mai mare siguranță și, până la proba contrarie, perfect legal. Ce s-a întâmplat, totuși, cu educația? Se pare că a urmat aceleași reguli ale bunurilor publice iar principiul lui Olson – „mai mulți oameni neorganizați, având un interes comun, probabil nu vor face nimic în vederea realizării acestuia” – se aplică și aici. Să analizăm doar doi mari deținători de interese – „key stakeholders” – cetățenii și statul. Iar în relațiile dintre aceștia doi, să vedem rolul sindicatelor de ramură și al autorităților locale.

Justificarea intervenției statului în educație – eșecul de piață al serviciilor publice

Esența acestei teorii constă în următorul silogism: individul are un comportament economic maximizator, economisind efortul și dorind avantaje maxime, până la nivelul la care efectul social al

școlarizării nu mai prezintă avantaje pentru societate. Diploma obținută îi conferă avantaje individului, dar acesta nu mai poate oferi societății „externalități” semnificative, rezultatul fiind ineficiența socială a educației. Statul trebuie, deci, să intervină, pentru a constrânge individul să investească în educație până la un nivel considerat de acesta ca ineficient, dar care este eficient la scara societății.

Intervenția statului, indiferent de modul în care se realizează această intervenție, se va face în scopul asigurării condițiilor de școlarizare omogene, garantând egalitatea șanselor și eficiența sistemului. Tot statul garantează îndeplinirea obiectivelor fundamentale ce sunt propuse (impuse) sistemului educativ, prin decizie politică și/sau negociere socială, în condițiile în care piața, prin specificul său, nu poate asigura acest lucru. Dar s-a întrebat cineva, serios, dacă piața poate oferi sau nu ceea ce statul se pare că nu oferă, adică o educație de calitate? Este vremea să aflăm care este locul și rolul unei oferte credibile, serioase și masive a învățământului particular, de toate nivelele – și, mai ales, cum s-ar realiza aceasta. Nu am auzit sindicatele vorbind pe tema asta, deși e o temă de maxim interes social.

Rolul statului – asigurarea echității și a egalității șanselor

Școala contribuie la asigurarea egalității șanselor – este scris în toate documentele, politicile și „mărturisirile europene” ale statului român. Dacă utilizatorii (beneficiarii, clienții) serviciilor educaționale ar trebui să achite prețul acestora, cererea de educație ar depinde foarte mult de veniturile familiilor și de costul de oportunitate asociat educației

(la ce nume se renunță pentru a achita costurile educaționale).

Consecința: copiii provenind din familii de origine modestă ar avea o școlarizare inferioară celor din familii avute – și chiar au, dovadă rezultatele statistice privind mobilitatea socială și învățământul.

Echitatea asigurată de stat diferă ca accent pentru diferitele nivele de învățământ:

- ❖ la nivelul inițial, al învățământului obligatoriu (școala primară și gimnaziu) echitatea constă în furnizarea tuturor elevilor a unei școlarizări de calitate convenabilă, independent de condițiile sociale și geografice
- ❖ asigurarea externalităților pozitive din sistemul educativ
- ❖ contracararea efectelor informației incomplete de care dispun actorii sistemului

Mai multe studii, inclusiv raportul privind starea învățământului coordonat de minister, arată că în ultimii 15 ani statul român s-a achitat din ce în ce mai rău de aceste cerințe.

Cât și cum plătesc statul și autoritățile locale pentru educație. Analiza factorilor ce au condus reformele, din punctul de vedere al coliziunii centralizare-descentralizare

Atât în România, cât și în alte țări există anumite elemente constante, care conduc deciziile privind centralizarea/descentralizarea finanțării învățământului, iar contextul reformelor a fost caracterizat de câțiva factori esențiali:

- ❖ demografia școlară
- ❖ circumstanțele economice
- ❖ contextul politic intern și extern
- ❖ descentralizarea apărută în alte sectoare decât educația (în principal, în administrația publică).

Atâta timp cât există sisteme de finan-

țare constituite pe criteriul alocării resurselor în funcție de numărul de elevi (fapt enunțat în mai multe acte normative din România, dar care nu reprezintă deocamdată o realitate), orice creștere sau descreștere în numărul acestora nu generează conflicte majore între nivelul (autoritatea) ce alocă fondurile și nivelul (autoritatea) ce realizează cheltuirea acestor fonduri. Prin contrast, atunci când metodele de finanțare nu țin cont sau nu realizează o finanțare bazată în ultimă instanță pe numărul beneficiarilor (care ar fi primul pas, elementar, de adecvare a resurselor la cererea definită în modul cel mai simplu și egalitar cu putință), orice creștere sau descreștere importantă a numărului de elevi va produce un conflict de interese dintre centrul de alocare (formatorul de buget) și centrul de cost (unde se realizează managementul financiar și cheltuirea fondurilor). Aceste lucruri s-au produs în România, pe fondul declinului demografic și al scăderii populației școlare.

Diferențele privind capacitatea economică și administrativă a autorităților locale, care au dorit autonomie în gestiunea fondurilor, a făcut ca în multe localități instituțiile de învățământ și nivelul cheltuielilor curente să aibă de suferit. În altele, cheltuielile materiale au crescut, fără a exista un sistem de indicatori și de standarde care să permită măsurarea eficienței acestor cheltuieli – aici este locul societății civile și al sindicatelor în a solicita proceduri transparente, rapoarte de audit, într-un cuvânt, autoritățile locale să dea socoteală de criteriile utilizate în alocări și contracte (dacă le au), în stabilirea priorităților (dacă acestea există) și în obținerea de rezultate (bune sau proaste). În privința programelor de infrastructură propuse de guvern, sindicatele trebuie să solicite

participare la acestea în toate etapele, încă de la început.

De regulă, se pun câteva întrebări simple, care sunt fără sens sau nu pot primi răspunsuri simple: dacă descentralizarea este bună sau rea, sau cine (ce organisme sau organizații) ar trebui pus să exercite anumite funcții.

Tendința de a răspunde simplist și pripit la acest tip de întrebări, care includ un potențial exploziv și presupun lărgirea prealabilă a cercului de dezbateri (fiindcă includ în mare măsură solicitarea de adeziune la o paradigmă insuficient clarificată și enunțarea de judecăți de valoare în absența datelor relevante și înțelese) pune în pericol orice tip de reformă.

Analiza caracteristicilor zonelor socio-economice

Zonele socio-economice au slăbiciuni și puncte forte diferite, privind structura dezvoltării economice, nivelul șomajului, calitatea serviciilor oferite de diferite instituții, incluzând aici și instituțiile școlare sau cele care oferă diferite forme de calificare și instruire pentru adulți (fie aceștia și profesori).

Modul în care instituțiile cooperează, implicarea acestora și calitatea umană și profesională a persoanelor ce le compun, adecvarea rezultatelor pe care aceștia le obțin în definirea unei oferte educaționale care să fie dorită, utilă și recunoscută de către beneficiari lasă loc la un număr foarte mare de opțiuni valabile. Rețelele nu pot funcționa în acest domeniu, dar o analiză sistematică este necesară pentru a identifica punctele de convergență, modelele și ceea ce este recunoscut ca util, propunerea de „bune practici”, iar aici rolul societății civile și al sindicatelor este major.

Politicile active privind piața muncii și combaterea șomajului se implementea-

ză tot la nivel local: sprijinul pentru crearea de noi locuri de muncă în firmele private sau în cadrul proiectelor comunitare, crearea de facilități pentru dobândirea unui loc de muncă pentru categoriile ce au dificultăți în acest sens, orientarea profesională și programele de instruire, asistența acordată celor care caută o slujbă, precum și tot ce se face (sau nu) pentru ca locurile de muncă să fie mai sigure.

Creativitatea, inventivitatea în domeniul acestor comportamente active pe piața muncii poate fi oricât de mare, dar, tocmai în mediile ce au nevoie imperioasă de aceste comportamente, ele sunt deficitare și atipice, indivizii ce au anumite tendințe și inițiative utile din acest punct de vedere nu pot rezista multă vreme pasivității generale și ostilității mediului. Putem discuta despre nevoia de a ținti aceste programe către indivizi, de a implica o cât mai mare varietate de actori în această dinamică a creșterii, dar vom experimenta în aceste medii, în care indivizii nu au încredere în ei înșiși, și mai ales unii în alții, o rezistență ce are multiple cauze și se alimentează din experiențe și credințe întărite mereu de realități. Multe proiecte, programe de asistență și de dezvoltare socială au un impact slab în astfel de medii, iar câteodată au chiar efecte perverse.

Resursele suficiente, aflate la dispoziția organizațiilor economice, ale administrației, a altor instanțe civice și sociale, însoțite de un spațiu de manevră suficient pentru acestea asigură premisele, nu și garanția pentru a furniza răspunsuri multi-dimensionale la problemele complexe individuale și colective.

Mai este nevoie ca aceste forțe să se unească și să dezvolte proiecte comune, să devină agenți ai schimbării, în sensul atribuit de Fullan.

Premiantul

În această lună, premiantul este profesorul de franceză Ovidiu Vlădulescu care timp de 10 zile a făcut greva foamei. Protestul extrem al dascălului din Slobozia este simbolul luptei pentru recâștigarea demnității tuturor slujitorilor școlii românești. Alături de Ovidiu Vlădulescu, și ceilalți dascăli care i-au urmat exemplul merită toată recunoștința noastră.

Repetentul ales de noi este chiar șeful echipei de negociatori a Guvernului. Vicepremierul Gherghel Pogea a clacat de mai multe ori în timpul negocierilor și a comis eroare după eroare. Pentru că nu a știut să asculte doleanțele profesorilor și pentru că de fiecare dată a așteptat intervenția premierului sau a președintelui, îi dăm domnului Pogea nota 2.

R

epetentul

GURĂ SPARTĂ

Protocol cu cântec

Ministerul Educației și Cercetării și CISCO Systems au semnat un Memorandum de colaborare privind introducerea unor cursuri în curriculumul obligatoriu și specific din învățământul profesional și tehnic. Până aici nimic rău, însă se pare că reprezentantul Cisco Systems, Bogdan Dragoș Constantinescu nu este altcineva decât fiului fostului președinte Emil Constantinescu. Suntem curioși cât va costa această colaborare și cum s-a ajuns o persoană, care a fost acuzată de mai multe afaceri necurate pe timpul cât tăticu' era șef la Cotroceni, să prindă un asemenea contract. Potrivit Memorandum, CISCO Systems va asigura suporturile de curs în limba engleză, accesul la sistemul de evaluare și testare online precum și formarea formatorilor de formatori. Ministerul Educației și Cercetării îi vor reveni introducerea cursurilor CNAP în curriculumul obligatoriu în cele 122 de școli din rețeaua proiectelor PHARE TVET 2001-2003, asigurarea recunoașterii statutului formatorilor de formatori și a formatorilor CNAP, pregătirea formatorilor și a profesorilor-instruc-

tori, înregistrarea CNDIPT ca academie virtuală regională CISCO și pregătirea suporturilor de curs în limba română.

Gura bate...

Imediat după semnarea Acordului cu Guvernul și încetarea grevei, un post de televiziune local (Baia Mare) a organizat o emisiune de dezbatere, interesantă, pe marginea acestui conflict social de proporții. La emisiune a participat și inspectorul școlar general care, în finalul emisiunii, a ținut în mod special (fără a aduce moderatorul în discuție problema) să facă o precizare: în timpul negocierilor de la Guvern, în repetate rânduri, a fost pusă problema demiterii secretarului de stat Paloma Petrescu. Domnul inspector general afirmă că aceste cereri nu au ca fundament profesionalismul doamnei Petrescu, ci doar faptul că un lider sindical dorește „să-i ia locul”. Dacă locul este „de luat” ar fi cazul ca domnul inspector general să nominalizeze care dintre cei doi lideri sindicali care au cerut și premierului și președintelui demiterea Palomei Petrescu este pus „pe luat”. Dacă nu, înseamnă că am asistat la o „periuță” pe umărul șefei care-l descalifică și îl recomandă fără rezerve pentru propria demitere pe cel în cauză.

GURĂ SPARTĂ

Școala românească te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista *Școala românească* îți oferă șansa să te exprimi, să arăți adevărata față a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail: redactia@scoalaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

TALON DE ABONAMENT

<p>Abonați-vă la <i>Școala românească</i> prin FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE</p> <p>Str. Justiției nr. 65, Sect. 4 București</p> <p>tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85 fax: 021/337.01.17</p> <p>Banca: Bancpost, Suc. Coșbuc Cont: RO688BPOS81006032218ROL01</p>	<p>Nume și prenume.....</p> <p>Localitate.....Cod.....</p> <p>Judet/Sector.....</p> <p>Str.....Nr.....Bl.....Sc.....</p> <p>Ap.....Tel.....Fax.....</p> <p>e-mail.....</p> <p>*Nr. Reg. Com.....*Cod fiscal.....</p> <p>*Cont.....Banca.....</p> <p>Doresc un abonament pentru</p> <p>☐ 3 apariții8 RON</p> <p>☐ 6 apariții16 RON</p> <p>☐ 12 apariții32 RON</p> <p>DATA.....Semnătura/ștampila.....</p> <p>Vă rugăm să completați cu majuscule și să trimiteți talonul prin fax sau prin poștă pe adresa Federației Educației Naționale, împreună cu o copie a documentului de plată. Livrarea abonamentelor se face după achitarea sumei menționate, în contul FEN.</p>
--	--

Școala lu' Găzdaru

